

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №110 (135) ГРУДЕНЬ 2023 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Вітаємо із Різдвом Христовим та Новим роком!

З обнадійливим Новим 2024 роком!

Майже два роки Україна живе в умовах жорстокої агресії з боку російської федерації. Агресор відкрив своє істинне обличчя. Це країна з темним минулим та імперськими замашками на майбутнє, без елементарних моральних якостей, войовничих задумів, де все існування базується на обмані, брехні, жорстокості, приниженні, зневазі до всіх країн, в тому числі і до власного народу. Очевидним на таких засадах є бажання домінувати, нав'язувати свою злочинну волю іншим країнам.

Ставлення до України в них особливе. За свободолобні погляди та прагнення до кращого життя, за проєвропейську орієнтацію, за демократію, людяність, справедливість, бажання жити в мирі та дружбі зі всіма країнами світу.

У своїй великій злобі та люті, путін нав'язує ідеологію, яка має на меті посягти зовнішню недовіру до України, зневіру українців до майбутнього, знищити ідентичність держави. путін та його поплічники повинні понести велику людську та Божу кару за знищені міста і села, за пролиту кров та вбивства дітей, за всю ту злочинну діяльність, яку він веде на території України.

Як ніколи, нам усім потрібна згуртованість, єднання, велика жертовність для захисту нашої свободи, виборювання права на власне життя – вільне та самостійне, без опіки кремля з їхніми бісівськими задумами. Ми потребуємо підтримки від інших держав, ворог підступний та сильний, ми самі, згуртувавшись, повинні добре робити свою справу, шукати всі можливі шляхи зміцнення ЗСУ.

Як ніколи, наша праця на профтехівській ниві по-

винна бути надзвичайно ефективна. Від нас з вами залежить ефективність організації освітнього процесу, з якими знаннями, вміннями та практичними навичками наші випускники підуть у велике життя. Вони повинні будуть відбудовувати зруйновану державу, бути готовими до тих викликів, які нам готує країна-агресор, готовими захистити наш народ від поневолення.

Другий рік війни не став для нас легким, але згуртував до більш продуктивної праці як і в організації освітнього процесу, так і в наданні допомоги ЗСУ, гуманітарної допомоги та підтримки внутрішньо переміщених осіб, які проживають в гуртожитку. Зібрано силами працівників та здобувачів освіти біля 75 тисяч грн. для ЗСУ. За результатами проведеного благодійного ярмарку зароблено 52 тисячі грн., які використали для придбання автомобільного причепа, ремонту дронів, приготування продуктів харчування, виготовлення 400 окопчик свічок для воїнів ЗСУ. Завдяки налагодженню співпраці з працівниками технічної школи Омнія – Фінляндія ЗСУ – передано більше 10 автомобілів, обладнання та амуніції біля - 600 кг, медикаментів, інструментів, витратних матеріалів біля - 300 кг для Вінницької міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги. Для ВПО гуманітарної допомоги - біля 100 кг. Наш освітній заклад також від них отримав багато обладнання, 4 генератори, електроарматуру, запасні частини до комп'ютерної техніки, півтора десятка різної ортехніки, для дітей-сиріт біля 150 кг різного одягу. Завдяки такій допомозі реанімовано близько 50 комп'ютерів. Додушили до збору кришок від ПЕТ-пляшок, здали

16 кг для придбання дронів ЗСУ. Багато проведено різних заходів стимулюючого виховного характеру для підтримки воїнів-випускників, які захищають нашу Україну.

Колектив протягом року працював в основному в очному форматі, що значно покращило якість отримання послуг здобувачами освіти.

Завдяки підтримці волонтерів значно покращилась матеріально-технічна база гуртожитку, покращено умови проживання як ВПО, так і здобувачів освіти.

Традиційно педагогічний колектив працював творчо та результативно, продовжував впроваджувати сучасні освітні технології. Брав участь у реалізації проєктів та грантів: E4skills, Skills4Recovery, Я Маріуполь, Корейський проєкт. Ефективно проводиться робота у новоствореному новітньому Хабі. Також на базі бібліотеки діє Хаб для переселенців та здобувачів освіти. Та багато чого іншого, що наближає день Перемоги.

Напередодні Різдва Христового та Нового року хочу усіх привітати з їхнім настанням. Побажати, щоб вони стали переламними у нашій з Вами боротьбі з клятим ворогом та настанням такого бажаного миру. Щоб ми мали здоров'я та сили робити все для того, щоб Перемога прийшла швидше. Побажати нашим воїнам твердо боронити нашу землю та живими повернутись в рідні сім'ї. Хай Господь Бог допоможе нам вистояти, перемогти та відбудувати нашу рідну, прекрасну Україну.

Усім усього найкращого та бажаного!

З повагою директор Вінницького
МВПУ Олександр ДМИТРИК

УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ ПРОЄКТАХ: ДОСВІД ETWINNING

За останні роки в сфері освіти набуває популярності участь у міжнародних проєктах, які спрямовані на розвиток культури співпраці та обміну досвідом. Один із таких проєктів — eTwinning, який надає педагогам та здобувачам освіти унікальну можливість співпрацювати з партнерськими навчальними закладами по всьому світу.

eTwinning — це проєкт Європейської комісії, спрямований на підтримку міжнародної співпраці в галузі освіти. У рамках цього проєкту вчителі та здобувачі освіти можуть співпрацювати, обмінюватися ідеями та ресурсами, розширюючи свій культурний кругозір. Учасники програми отримують можливість реалізації спільних проєктів з європейськими закладами освіти. 33 країни Європи, понад 100 тисяч шкіл через Інтернет ведуть діалог у масштабному віртуальному класі, де учні можуть отримувати досвід спілкування різними мовами (частіше англійською), досвід спільної мережевої діяльності в різних галузях, а також можуть більше дізнатися про традиції та культуру народів Європи.

Викладачі ДПТНЗ «ВМВПУ» разом із здобувачами освіти беруть участь у двох проєктах: «MENTAL» та «EuroCooking». Активно співпрацюють з колегами з Португалії, Литви, Італії, Туреччини. Щотижня відбуваються онлайн-зустрічі, де обговорю-

ються планування та виконання різних завдань у межах цих проєктів, що об'єднують в собі кілька предметів, розвивають навички володіння іноземними мовами та використання інформаційно-комунікаційних технологій. Під час роботи над проєктами здобувачі освіти стають не просто учасниками, а командами, кожна з яких має виконати частину спільних завдань.

Так, у рамках програми «MENTAL» здобувачі освіти групи №6 підготували разом із педагогами захід «Міжнародний день вишивальниць», що відзначається в світі 10 листопада. Саме в цей день вшановують пам'ять святої Параскеви, яка вважається покровителькою праці майстринь. Подія відбулася у музеї-світлиці для внутрішньо переміщених осіб, де запрошені ознайомилися з творчою спадщиною Вінниччини, мали змогу порівняти вишивку різних регіонів, поділитися своїми спогадами і теплими емоціями. Співак Тимур та Холявіцький Денис цікаво розповіли про різні символи, що вишиваються на сорочках та розтлумачили їхнє значення. Також гості заклали початок вишивки рушника, і далі усі охочі: працівники училища та здобувачі освіти зможуть доєднатися до цієї роботи і це вишите полотно стане місцем зустрічі різних поколінь, яке об'єднане одним бажанням — Перемога України!

Не менш цікавим був наступний захід «Міняємо цукерку на посмішку!», в якому здобувачі освіти групи №6, які здобувають професію «Оператор з обробки інформації та

програмного забезпечення», проявили себе суперпідприємливими у цій справі, адже тією кількістю посмішок та теплих емоцій вони можуть зігріватися та ділитися з іншими ще довгий час.

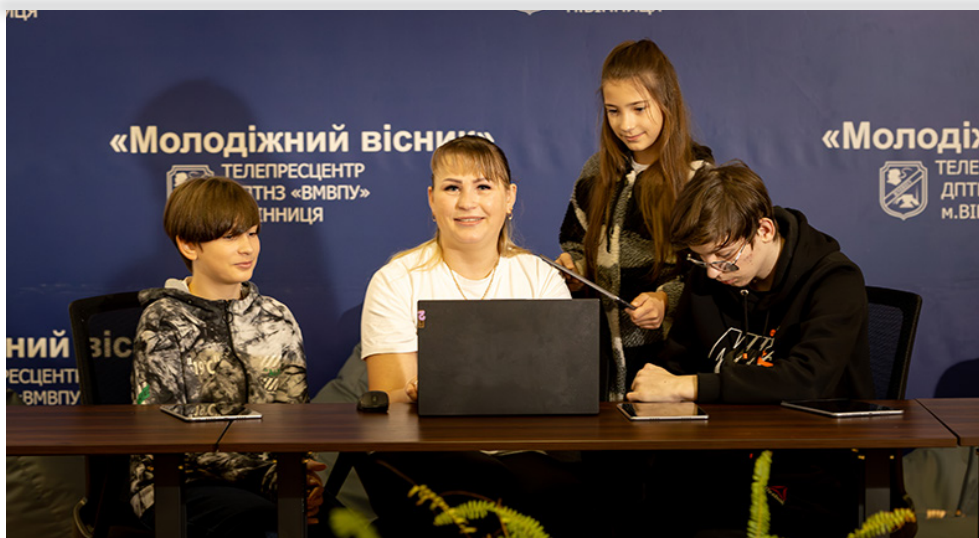
Це лише початок роботи у цих проєктах, тому на всіх чекають нові, цікаві заходи, що створюватимуть стимул для творчої співпраці, яка буде сприяти розвитку комунікативних навичок, вивчення культур інших країн, та використання інноваційних методів навчання.

Участь у проєкті eTwinning дозволить учням нашого закладу підвищити мотивацію до вив-

чення іноземних мов та покращити навички використання інформаційних технологій. Педагогам, у свою чергу, встановлювати прямі контакти з фахівцями інших європейських країн, обмінюватися досвідом та опановувати зарубіжні методики викладання.

Міжнародна співпраця у сфері освіти — це крок до формування глобального освітнього простору, де кожен може навчатися та навчати інших, незалежно від географічного розташування.

**Марія Кирильчук,
Ганна Ткачук, викладачі**

Шляхи людських доль не збагненні й не осяжні. Ніхто ще не розгадав, що нам назначено Вищим велінням, ніхто не знає, що чекає в майбутньому та як закрутить вихор життя. Але поряд із долею існує людська воля, сила й характер — це та невлонима іскра, яка допомагає не здаватися, а йти вперед крізь темряву й невдачі. Цей вогник є в кожному серці — та не кожен зможе його пронести крізь горе і смуток, але якщо вже вбереже, то той внутрішній вогонь буде надихати й зігрівати, притягувати світлих людей і потрібні обставини.

Саме так сталося із головною героїнею нашої розповіді — Тищенко Тетяною Олександрівною. Народилася Тетяна 21 жовтня 1989 року в селі Машеве Чернігівської області. Після закінчення 9 класів продовжила навчання в містечку Семенівка. Не все склалось, як планувалось. Навчання не закінчила через фінансові та сімейні обставини. Було важко, але мусила виживати сама й виховувати сина.

Невдовзі доля звела молоду жінку з майбутнім чоловіком, разом переїхали в Луганську область, місто Северодонецьк. Там жили, працювали, вкоренились, народили діток... Але війна все зруйнувала, спалила

все рідне й дороге. Тетяна відчула пекельний страх і відчай. Усе, що будувалось і здобувалось багато років, за хвилини ставало попелом і спогадами. Важко увягти й неможливо описати, що пережила молода жінка з трьома дітьми й старенькою свекрухою та її братом. Її чоловік в той час перебував у Чернігові, що був оточений росіянами, і не міг нічим допомогти.

Прийняте рішення про евакуацію розривало серце на шматки, але страх за дітей змусив їхати. Три доби шукали волонтерів, які б допомогли виїхати, бо ж родина не мала (не залишили в біді нікого — забрали і собаку, і хом'яка!). Небайдужі люди допомогли їм дістатися до м. Слов'янськ, а звітти евакуаційним потягом до Львова. Але там переселенців було дуже багато і місця для ночівлі не було. Ото було страшно — невимовно, неказанно, немислимо страшно! І, мабуть, у цей час спрацювали вищі сили, які підказали купити квиток на найперший потяг. Саме так, 29 березня 2022 року о 02.30 год. родина Тищенко прибула до залізничного вокзалу Вінниці. Тетяна прочитала перше оголошення про прийом переселенців із зони бойових дій у школи та гуртожитки. Зателефонувала — слухавку підняв Тютюнник М. М., заступник директора з виробничого навчання, і він запропонував поселитися у гуртожиток ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ».

ЖИТТЯ ПРОЖИТИ — НЕ ПОЛЕ ПЕРЕЙТИ!

Відпочивши й трішки оговтавшись від пережитого, Тетяна почала думати, як жити далі. Запропонована директором училища робота прибиральниці стала рятівною для жінки та її родини. Вона дозволила відчути себе потрібною, відвернути увагу від важких думок і обдумати подальші дії. З боєм і жалем розуміла, що старого життя не повернути (напередодні евакуації в будинок, де проживала Тетяна, влучив снаряд).

Рішення було прийняти дуже легко. Всі обставини: і місце проживання в гуртожитку училища, і робота, і педагогічний колектив — добрі, чуйні та порядні люди, що стали рятівниками й наставниками — спонукали до рішучих дій. Так Тетяна — дружина, мама трьох дітей, голова своєї родини, стала здобувачкою освіти ДПТНЗ «Вінницького МВПУ». Цей статус був для неї незвичним, але водночас цікавим і захоплюючим, а головне — вона була щаслива. Спершу, як мама, обрала професію «Кухар. Кондитер». «Це для сім'ї, для дітей, для душі», — як висловились героїня нашої оповіді.

Та мрії були про інше. Змучена важкою реальністю і страхами втрат, жінка розуміла, що така професія «прогодує» і врятує в будь-якій ситуації. Та закінчивши курси, знову згадала про свою мрію стати бухгалтером. А коли ж, як не тепер? Зараз вона уже інша Таня: вона сильна, мужня та мудра, вона пройшла крізь полум'я війни, вона дивилася в очі смерті — і вистояла, виборолла, вистраждала право бути щасливою. Тож як може вона злякатись і втратити дарований самою долею шанс на освіту, а отже, і майбутнє?

І вдруге Тетяна «сідає за парту!» Вона опанувала професію «Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних». А оскільки погано володіла комп'ютерними технологіями, то ще й здобула професію «Оператор з оброб-

ки інформації та програмного забезпечення». Зізнається, що навчання було цікавим, але важким. «Викладачі Гавриш Наталя та Кандибальський Андрій задавали багато завдань з теорії і практики. Не все виходило з першого разу, але відчувала підтримку й віру в себе. Дуже їм вдячна!» — так розповідає про навчання наша студентка.

Здобувши освіту, Тетяна працевлаштувалася в магазин за професією. Вона сповнена новими надіями та оптимізмом, вдячна за допомогу та навчання.

Вона є прикладом і головним мотиватором для усіх, хто втратив надію на краще життя. Але особливий вплив має на свого старшого сина, який також навчається в училищі за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».

Усе це стало можливим завдяки підтримці педагогічного колективу ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ», місцевої влади та громади, які намагаються допомагати кожному переселенцю, а також Програмі ЄС «EU4Skills: кращі навички для України», яка допомогла створити сучасну інфраструктуру закладу, надавши комп'ютерну техніку, меблі та багато іншого обладнання. Програма сприяє комплексному розвитку здобувачів освіти і забезпечує їм необхідні знання, навички та підтримку для їхнього особистісного та професійного зростання. Ця модель співпраці закладу освіти та програми «EU4Skills: кращі навички для України» може стати важливим елементом трансформації сучасної освіти та надати допомогу внутрішньо переміщеним особам, враховуючи виклики сьогодення.

**Світлана Корженко,
заступник директора з НР
Микола Вижга, викладач**

ВІННИЦЯ – КОМФОРТНЕ МІСТО ДЛЯ ЩАСЛИВИХ ЛЮДЕЙ!!!

Вінниця – місто в серці України. Ні, це не метушливий мегаполіс, не курорт на березі моря, не монолітний промисловий чи індустріальний центр. Та є у ньому свій особливий шарм, який вабить, підкорює та захоує з першого дня знайомства. Цей невловимий п'яний дух міста вінничани гордо звуть словом «комфорт»!

Справді, замість гарячого подиху міського бетону і асфальту, Вінниця потопає у духмяних пахошах дерев та квітів. Згадуються величезні клумби в парку Леонтовича й у центрі міста, алея сакур на Порики, магнолії, бузок, каштани, тюльпани, троянди, каллини, липи... – уся палітра барв і ароматів змінюється, плавно перетікає з однієї в іншу залежно від пори року, переплітається між собою, даруючи містянам радість і красу. Поряд із чарівними клумбами красуються фонтани, ніби маленькі островки дитячого сміху й безтурботності. Біля найбільшого в Україні музичного фонтану забуваєш про всі негаразди, а шум води в поєднанні з музикою лікує та надихає!

Центр Вінниці є культурною столицею Поділля, яка має яскраве історичне забарвлення. По вулиці Соборній чи не кожен будинок має славетне минуле: готель «Савой», де перебував уряд УНР; сквер з Водонапірною вежею – візитівка міста; «Музей історії Вінниці», розташований в будівлі, що належала купецькій родині Львовичів, а згодом стала канцелярією Голови Директорії - Симона Петлюри. Красуються один навпроти одного величні храми – православний і католицький – символічний натяк на єднання, мир і пріоритет людяності, любові та доброти незалежно від релігійних, етнічних чи культурних переконань.

Вінницький міський транспорт, наче кровоносні судини, – швидкий, зручний і різноманітний. Тут і тролейбуси, і автобуси, і маршрутки... Особлива любов – сучасні вінницькі трамваї VinWay, у яких знімають музичні кліпи, про які роблять репортажі столичні медіа та якими захоплюються як місцеві, так і гості міста. Маленьким транспортними капілярами слугують зручні велосипедні доріжки. Завдяки їм величезний відсоток студентської та учнівської молоді можуть бюджетно та швидко дістатися до свого навчального закладу на велосипеді чи електросамокаті.

До речі, про молодь – у Вінниці до неї особливе ставлення. Ні, це не про совкове «дорогу і почёт», це про сучасний креативний підхід. У місті активно діє Вінницька молодіжна рада, яка є консультативно-дорадчим органом, утвореним з метою більш повного урахування позицій молоді при реалізації державної політики, а також залучення молодого покоління до процесів економічного та соціально-культурного розвитку міста. Вінницький обласний молодіжний центр «Квадрат» - середовище для креативних, цікавих та прогресивних молодих людей, які прагнуть розвинути себе та оточення. Тут постійно проходять виставки,

презентації, покази, тренінги, консультації... У час війни, «Квадрат», як і наш навчальний заклад, став волонтерських хабом і центром психологічної допомоги для місцевих та вимушено переміщених осіб. Для юних вінничан функціонує «VINSMART» центр – підліткові клуби за місцем проживання. Велика кількість здобувачів освіти мають можливість відвідувати там безкоштовні гуртки спортивного, мистецького та наукового напрямків. Можливо, й тому, більшість наших випускників після навчання залишаються у місті й саме тут будують свою кар'єру та створюють сім'ї. Вони легко знаходять роботу в державних та приватних установах. Зокрема, в центрі надання адміністративних послуг «Прозорий офіс», де реалізують свої знання та вміння і швидко, ефективно та професійно надавати консультації, реєструвати і оформляти необхідні документи й заявки. Ідея «Прозорого офісу», народжена й реалізована у Вінниці, з часом стала національним стандартом.

Тому Вінницьке МВПУ тримає руку на пульсі

потреб міста. Постійно контролює ситуацію на ринку праці, веде діалог з роботодавцями, забезпечує практику на виробництві, моніторить зайнятість і працевлаштування випускників.

У зв'язку з війною, Вінниця стала другою домівкою і порятунком для внутрішньо переміщених осіб з різних фронтів області України. У місті для них створено місця, де за потреби їх можуть нагодувати, дати теплі речі, забезпечити ночівлю. Донині проходить релокація підприємств, які перенесли свої виробничі потужності до Вінниці. Ключовим пріоритетом муніципалітету є забезпечення стійкості економіки, і тому влада продовжує створювати умови для успішної діяльності бізнесу. Наразі відкриті волонтерські центри, центри психологічної допомоги, центр «Я - Маріуполь», які надають медичну та гуманітарну допомогу, організують літні табори та дозволяють для дітей переселенців. Після підризу дамби у Новій Каховці, багато містян в координації з штабом гуманітарної допомоги при Вінницькій обласній військовій адміністрації надали активну допомогу жителям Херсона та Херсонської області.

Вінниця – комфортна й доброзичлива до людей, в першу чергу, завдяки її мешканцям: небаїдужим, активним, позитивним, розумним, вільним, добрим, щирим, працьовитим, з почуттям гумору, з відчуттям смаку, безмежно та до нестями закоханим у Батьківщину – в незалежну й переможну Україну!

Вистоїмо! Переможемо! Відбудуємо!

Микола Вижга, викладач

НАВЧАННЯ – ІНВЕСТИЦІЯ В МАЙБУТНЄ!

Практика є невід'ємною частиною процесу підготовки кваліфікованих працівників у ДПТНЗ.

Відповідно до навчальних планів і програм здобувачі освіти проходили виробничу практику на підприємствах м. Вінниці та Вінницької області.

На сьогодні однією з професій, яка має великий попит на ринку праці є «Кухар. Кондитер». Саме за такою професією здобувачі освіти груп № 1,9,18,41 проходили виробничу практику з вересня по грудень 2023 року. Учні працювали під керівництвом наставників – професіоналів своєї справи. На підприємствах були створені безпечні і сприятливі умови праці.

На практиці учні вивчили напрямки діяльності й організацію роботи закладів ресторанного господарства та підприємств виробництва продукції. Здобувачі освіти поглибили, розширили і закріпили свої знання з теоретичних предметів та застосували їх на підприємстві. Безперечно, кожен здобувач освіти повинен мати досвід роботи з обраної професії, що має велике значення в майбутньому. Практика допомогла учням розвинути

самостійність і відповідальність. Вони навчилися добирати та систематизувати інформацію в рамках поставлених перед ними завдань і здобули необхідні у майбутньому навички командної роботи в колективі.

На підприємстві ТОВ «Світ компанії Україна», директор Геннадій Музіванов, працювали 16 учнів з груп № 1 і № 18 та 15 учнів з груп №9 і №41. Наставниками практикантів були Світлана Кулініч, Надія Довгаленко, Ірина Малиновська та Валентина Бондаренко, які передавали свій неоцінений досвід та організували роботу учнів так, що ті на рівні із працівниками виконували завдання. Вони забезпечили здобувачам освіти комфортні умови праці. Працюючи на підприємстві «Світ компанії Україна» учні змогли побачити процес виробництва цілого ряду кондитерських виробів, ознайомитися з асортиментом і тонкощами виготовлення смаколиків, які є на полицях багатьох магазинів міста.

У кафе-барі «Плеяда» проходили практику 2 учні групи № 9 та 3 учні групи №18. Директор Галина Дмитрівна навчила дбайливо ставитися

до своєї професії, швидко і якісно обслуговувати бенкети та бути кухарем-універсалом.

У готельно-ресторанному комплексі «Гостевія» проходили виробничу практику 2 учні групи № 9, 3 учні групи № 41 і 2 учні групи №1. Директор Надія Гладько, яка допомогла здобувачам освіти швидко адаптуватися до нових умов, навчила енергійно і творчо виконувати кожне поставлене завдання.

У Ресторані «Vtawa», директор Вікторія Столяр, працювали 3 здобувачі освіти групи № 18. Вони набули важливого досвіду та навичок у приготуванні й оформленні нових фірмових страв. У колективі панувала дружня атмосфера, що сприяло плідній, комфортній та легкій праці.

У кафе «Johnny Raw», керівник Борис Сіваєв, працювали 2 здобувачі освіти групи № 9. Їхнім наставником був шеф-кухар Любомир Шаргородський, який навчив молодих кухарів самостійності, довів своїм професіоналізмом, що професія може стати високим мистецтвом. Під його керівництвом учні удосконалили свої кулінарні здібності.

За період роботи здобувачі освіти отримали від своїх наставників тільки позитивні відгуки, що приємно тішить майстрів виробничого навчання та адміністрацію училища, котрі докладають чимало зусиль для підготовки учнів.

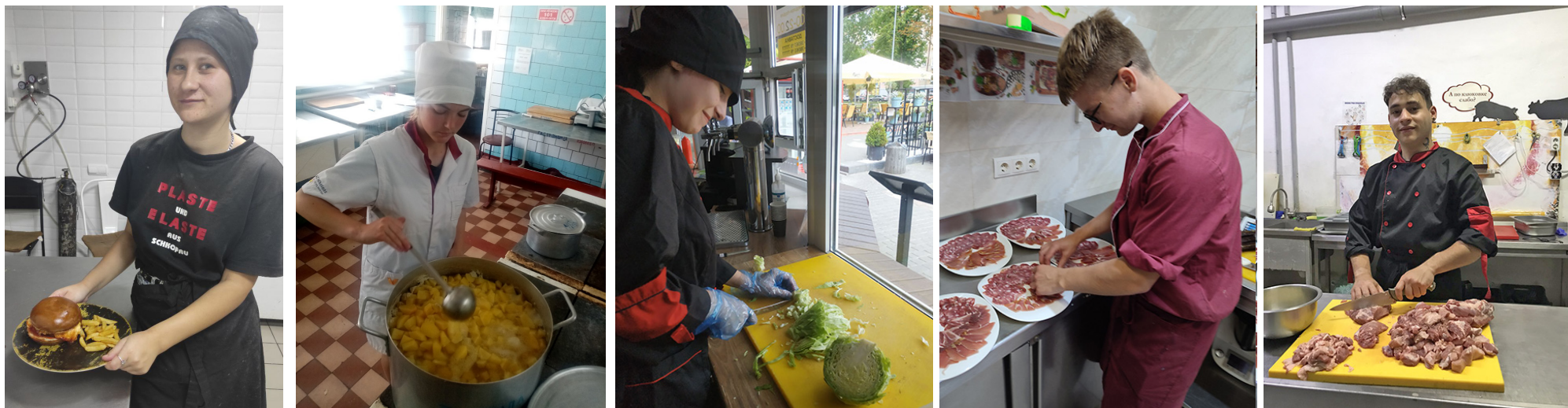
Завдяки таким наставникам у здобувачів освіти є можливість отримати належний рівень практичних навичок.

Висловлюємо щирі вдячність керівництву підприємств, які надали здобувачам освіти робочі місця для проходження виробничої практики і передали їм найкращий досвід роботи з професії «Кухар. Кондитер».

Дякуємо, що навіть у такий важкий час буремного сьогоднішнього підприємці знаходять можливість надати робочі місця для покращення професійного рівня здобувачів освіти, допомагають молодим фахівцям адаптуватися на виробництві.

Щирісірдно бажаємо вам усіляких гараздів, міцного здоров'я та процвітання на професійній ниві під мирним небом України!

Жанна Гвоздецька, майстер виробничого навчання

ПІДСУМКИ ДЕКАДИ МЕТОДИЧНОЇ КОМІСІЇ СПЕЦІАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН «КАПІТАНИ ЕКОНОМІКИ»

Не питайте дітей, ким вони хочуть бути, коли виростуть, а запитайте їх про те, які проблеми вони хочуть вирішити.

Хайме Касап, головний спеціаліст корпорації Google у сфері освіти

Ні для кого не є секретом, що заклад професійної освіти повинен навчати дітей навичкам, яких вони потребуватимуть у майбутньому. Але майбутнє неможливо передбачити, і сьогодні найважливішим завданням училища є забезпечення того, щоб здобувачі освіти виявляли бажання і прагнення розвиватись решту свого життя.

Розвиток особистості є однією з основних потреб людини. Крім того, більшість робочих місць у майбутньому, зокрема, потребують мотивованих працівників, що здатні вчитися новому та розвивати себе, залежно від того, як розвивається професія та суспільство. Тому училище має підготувати їх до майбутніх викликів, спричинених війною та змінами в економічному житті суспільства.

Хто сказав, що всі діти краще навчаються, сидючи на стільці? Вони навчаються по-різному, найголовніше, що вони навчаються вчитися, і тому радість навчання протягом усього життя є важливою передумовою.

Дослідження свідчать, що соціальна спадщина здобувача освіти впливає на здатність до навчання. Але педагогічна діяльність при цьому відіграє вирішальну роль. Навчання має бути веселим та на-

дихаючим. Сучасна освіта має допомогти передавати найважливіші цінності майбутнім поколінням, саме: сталість, взаємодія, автономія, оригінальність, креативність та співпереживання.

Під час проведення декади методична комісія спеціальних економічних дисциплін запрошувала усіх охочих взяти участь у заходах декади на тему «Капітани економіки». Заходи проводились для патріотично налаштованих, для тих, хто з розумінням ставиться до реалій сьогодення, а до всього ще й сумлінно навчається чи працює і, разом із тим, ще й підтримує економіку країни у важких умовах війни. Усі вони мали чудову нагоду здобути нові знання та вміння з економіки, фінансів, бізнесу та торгівлі.

Декада містила цілу низку цікавих та різноманітних інтерактивних заходів від команди творчих викладачів та майстрів виробничого навчання, проведених у творчій атмосфері, яка сприяла розкриттю власного потенціалу та поєднала навчання з відпочинком у веселій і цікавій компанії.

Участь в конкурсах – це щоденна робота на уроках та після них, в закладі освіти та вдома, з досвідченими педагогами і самостійно. Така кропітка праця здобувача освіти не має залишатися непоміченою чи мати відображення лише як оцінка в журналі - хоч і висока, але трохи «беземоційна». А тому викладачами методичної комісії було прийняте рішення нагородити юні обдарування іменними сертифікатами та маленькими подаруночками з нагоди участі в заходах, що відбулися в межах декади. Саме

ж урочисте вручення сертифікатів проводили відповідальні майстри виробничого навчання і викладачі.

Відкриття декади «Капітани економіки» організували викладачі Петрова В.О., Біла Л.О. та талановиті і активні здобувачі освіти групи №25, що навчаються за професією «Агент з постачання», у формі відеозапрошення для усіх охочих взяти участь в декаді.

Упродовж декади педагоги та здобувачі освіти брали активну участь в освітніх заходах та ініціативах «Тижня заощаджень 2023 рік» з фінансової грамотності та платіжної безпеки НБУ і Центру фінансових знань «Талан». Зокрема, викладачами Гавриш Н.Л., Деркач А.М. та Козачок А.В. були проведені заняття на тему: «Історія шахрайства з грошима: від фальшивомонетництва до кібершахрайства», які мали на меті ознайомити здобувачів освіти з історією розвитку шахрайства з грошима, ознайомити із загрозами сучасного платіжного шахрайства та навчити правилами платіжної безпеки для запобігання випадкам шахрайства.

Наталія Гавриш, викладач Продовження статті за QR-кодом.

ПОЗАУРОЧНА РОБОТА МЕТОДИЧНОЇ КОМІСІЇ КУХАРІВ, КОНДИТЕРІВ У РАМКАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДЕКАДИ

«Правильне харчування - запорука здоров'я!» - саме під таким гаслом була проведення декада у ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» методичної комісії «Кухар. Кондитер».

Традиційно тиждень розпочався з виставки-конкурсу стіннівок та плакатів, підготовлених здобувачами освіти навчальних груп, які опановують професію «Кухар. Кондитер». Зміст представлених робіт розкрив поняття здорового харчування, його актуальність та доцільність для людей різних вікових категорій.

У межах виховної роботи протягом фахового тижня викладачами та майстрами виробничого навчання підготовлено та проведено ряд виховних заходів та майстер-класів. Зокрема, майстром виробничого навчання Тетяною Мартинок із здобувачами освіти груп № 9, 18 проведено майстер-клас на тему

«Приготування кабачкового торта». У ході проведення присутні мали можливість споглядати тонкощі приготування та самостійно долучитися до дійства.

Майстром виробничого навчання Жанною Гвоздецькою був проведений майстер-клас «Приготування суші», де були присутні здобувачі освіти груп №5 і №9. Учні були дуже активні, виявляли бажання спробувати сформувати рол. У кінці майстер-класу із задоволенням провели дегустацію східних закусок.

На майстер-класі Наталія Тишкунь поділилася секретами приготування зефіру. Здобувачі освіти групи №2 переймали досвід майстра вправно користуватися кондитерським мішком, оздоблювати та подавати смачний десерт.

Тонкощами приготування осінньої закуски з сиру «Кабачок» поділилася майстер виробничого навчання Ольга Кучеренко зі здобувачами освіти груп №24 та №5.

Викладачем Раїсою Мазур був проведений фуд-квест «Овочеві перегони» - командне змагання з елементами творчого мислення у розгадуванні загадок між здобувачами освіти першого курсу груп №5 та 24. Головне завдання полягало у тому, щоб якнайшвидше дістатися фінішу, проте рухатися необхідно було від точки до точки, вирішуючи при цьому логічні проблеми, розгадуючи загадки. Кожен чек був хитро зашифрований і отримати орієнтир на наступний можна було тільки з попереднього. «Відправною точкою» змагань став хол першого поверху навчального корпусу. В обов'язковому порядку команди мали відшукати сім точок. Переможцем стала команда учнів групи №24 у складі Барабан Анастасії, Матвієнка Вадима, Дураник Марії, Власюк Дарини, яка найшвидше принесла всі картки. Другою до фініша дійшла команда учнів у складі Гулі Артура, Даниленка Артема, Довгого Нікіти. Почесне третє місце

посіла команда учнів групи №5: Ковальова Яна, Нікітчик Даша, Вязніков Олександр, Прибельська Світлана, Ткачук Яна.

Тематику тижня було продовжено виховною годиною «Математика в кулінарії», яку для здобувачів освіти групи №1 провела Олена Пахолок. Було доведено, що без знань із математики неможливо приготувати страви, адже необхідно розраховувати кількість продуктів відповідно до пропорції і симетрично оформлювати страви.

Раїса Мазур, викладач Продовження статті за QR-кодом.

ДЕКАДА МЕТОДИЧНОЇ КОМІСІЇ "СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ"

«Невеликий прогрес щодня дає великі результати» Сатья Нані

Позаурочна діяльність є невід'ємною складовою якісного освітнього процесу. Вона дозволяє розкрити творчий потенціал здобувачів освіти, їхні нахили, здібності та інтереси. Багатогранна позаурочна робота сприяє розвитку загальнокультурних та освітніх інтересів здобувачів освіти, значним чином забезпечує вирішення завдань їх морального виховання.

Традиційним вектором позаурочної діяльності у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі є проведення декад методичної комісії. Так була проведена декада методичної комісії "Спеціальних технологій". Викладачі та майстри виробничого навчання залучили до різноманітних заходів здобувачів освіти таких професій, як "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування", "Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ", "Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення" та ін.

Цікавий і корисний майстер-клас на тему «Месенджери: основні та додаткові функції або як зробити так, щоб хтось не прочитав моє листування» організував для здобувачів освіти групи №10 професії «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення» викладач Бура Олександр Миколайович. Завданням майстер-класу було акцентувати увагу з.о. на стрімке

зростання кібератак, що спонукає нас до безумовного дотримання всіх правил інформаційної безпеки в месенджерах. Викладач поділився із групою багатьма лайфхаками по налаштуванню безпеки та приватності в таких месенджерах, як Telegram, Viber, Instagram, Facebook Messenger. Також у рамках декади відбувся не менш цікавий і захоплюючий майстер-клас «Робота з ЧПУ станками», який організував і провів для здобувачів освіти групи №45 професії «Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» майстер виробничого навчання Заяць Віктор Валерійович. Захід пройшов під гаслом «Хлопці в ЗСУ мають серце Лева» і саме образ лева разом із творчим і професійним майстром створили і виготовили за допомогою сучасного обладнання наші хлопці. Ми завжди безмежно вдячні ЗСУ! Саме завдяки їхній хоробрості та мужності сьогодні ми маємо можливість щодня навчатись та пізнавати нові технології.

У майбутньому кваліфіковані електромеханіки з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин, а сьогодні здобувачі освіти групи №46 із уважністю та допитливістю слухали професійні лайфхаки по роботі із системним блоком на організованому майстрами в/н Гонтарем Віктором Володимировичем та Новаком В'ячеславом Миколайовичем майстер-класі "Поточне обслуговування системного блоку". Майстри відкрили для

здобувачів головні секрети їхніх професійних навичок, показали, як швидко можна діагностувати несправності системного блоку.

Викладач Задорожна Руслана Алізаманівна провела пізнавальну виховну годину до міжнародного дня чоловіків. Разом із здобувачами освіти групи №30 професії "Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення" обговорили відомих чоловіків-українців, зокрема, їх внески, здобутки та досягнення як для України, так і всього світу.

Разом зі здобувачами освіти групи №31 професії "Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення" фотограф (фотороботи) Руслана Алізаманівна організувала інтерактивну бесіду на тему «Міфи надання першої допомоги». Учасники заходу не просто розглянули хибні твердження щодо надання долікарської допомоги, а й знайшли правильні рішення та запам'ятали правила й особливості способів порятунку людей, допомоги потерпілим.

Тетяна Коношевич, викладач
Продовження статті за QR-кодом.

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: НЕ ВИКЛИКИ, А НОВІ МОЖЛИВОСТІ

Штучний інтелект допоможе людству чи знищить його? Про це сперечаються найвидатніші вчені та розробники. Винахідник Ілон Маск, фізик Стівен Гокінг, голова корпорації «Майкрософт» Білл Гейтс застерігають від розробки штучного інтелекту, але інші вчені й відомі особистості, такі як Марк Цукерберг, програміст і засновник мережі Фейсбук, навпаки бачать користь для всього людства у застосуванні штучного інтелекту.

Тим часом, відомий робот-гуманоїд Софія, створена на основі штучного інтелекту, навчається, жартує і дає інтерв'ю, в яких виражає бажання мати родину, як в людей.

Ми розбираємося, як може змінити світ штучний інтелект – на краще чи навпаки?

Саме з метою розширення можливостей сучасних технологій, прищеплення здобувачам освіти любові до обраної професії, розвитку професійних знань, вмінь і навичок у сфері штучного інтелекту, залучення якнайбільшої кількості учнів до позаурочної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, з 28.11.2023 р. по 07.12.2023 р були проведені заходи в рамках декади, МК «Спеціальних інформаційних дисциплін» на тему: «Штучний інтелект: не виклики, а нові можливості».

Протягом декади кожен мав можливість ознайомитись із новими галузями комп'ютерних наук, яка займається створенням програм та систем, здатних виконувати завдання, які в іншому випадку вимагали б інтелекту людини. «Життя кожного з нас можна уявити як складну мозаїку подій і виборів. У сучасному світі штучний інтелект використовується для створення інноваційних рішень, які впливають на кожен аспект нашого існування. Від освіти та медицини до виробництва та розваг, технології штучного інтелекту переплітаються з нашими життями, надаючи нові можливості та вирішуючи складні завдання. Уявіть, як штучний інтелект може полегшити навчання, поліпшити діагностику захворювань, автоматизувати виробництво та створювати захопливі розважальні засоби. Таким чином, наше уявлення про життя тепер включає в себе технологічні досягнення штучного інтелекту, що визначає нові шляхи для розвитку та взаємодії з довколишнім світом».

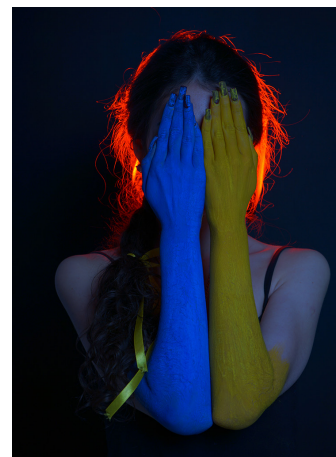
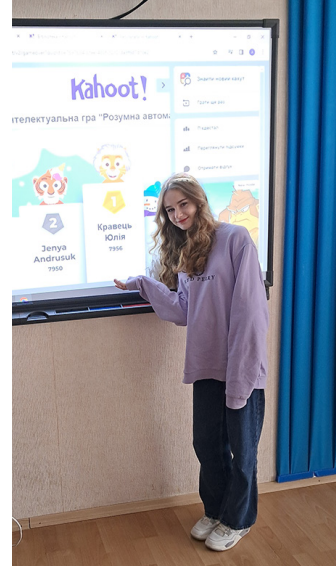
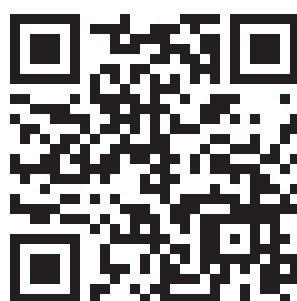
У рамках декади були проведені різні цікаві навчальні та інтелектуальні ігри, майстер-класи, конкурси фоторобіт, виховні заходи, участь у яких взяли здобувачі освіти, що навчаються за різними професіями. Отож, відзначимо найкмітливіших, найактивніших та найнаполегливіших.

Традиційно організований ви-

кладачами Стець І.І., Бурою О.М. конкурс фоторобіт «Світ через об'єктив». Для участі у конкурсі приймалися креативні авторські фотороботи. Допускалася будь-яка графічна обробка власних фото, крім використання готових шаблонів. До участі були запрошені всі охочі. Упродовж декади була можливість переглядати роботи учасників у групі Facebook «ВМВПУ фотоконкурс» та в Instagram vmvpu_foto_contest. Журі конкурсу, серед яких графічний дизайнер Стець О.А. та фотограф Стець Є.А. обрали найкращих у п'яти номінаціях.

Онлайн-вікторина «IT-puzzle» була організована Фурман А.В. До участі було запрошено здобувачів освіти груп № 30,31,34,6,17,13. Упродовж двох тижнів з.о. розв'язували ребуси, шаради, головоломки та відповідали на різноманітні запитання з інформаційних технологій.

Тамара Черниш, викладач
Продовження статті за QR-кодом.

ПРОЖИВАЙ СВОЄ ЖИТТЯ, ЦІНУЙ ЙОГО

Ми живемо в умовах тотальної невизначеності. Планувати щось складно не те що надовго, а навіть на день уперед, бо обстріл може бути будь-коли і в будь-якій точці країни, світла може не бути, інтернету теж. Відчувати себе щасливим у такий час теж дуже складно. Та ми мріємо, будемо плани, радіємо, віримо у світле майбутнє. Завдяки кому або чому?

Своїми думками та відчуттями поділилися здобувачі освіти нашого закладу

ЩО РОБИТЬ МЕНЕ ЩАСЛИВИМ СЬОГОДНІ?

Я вважаю, що люди в наш час — час переживання за рідних і близьких — почали забувати бачити в простих моментах красу та щирі емоції щастя. Такі моменти як ранкова чашечка чаю перед навчанням, коли ти тільки прокинувся, чи ранкова дорога до навчального закладу, коли ще трішки холодно і сонце лише починає вставати.

А ще для мене щастя — це допомога ближнім, добро кожного дня. Наприклад, коли в мене є можливість припоповненні карти залишок надіслати на допомогу ЗСУ — це відчуття доброї справи, що робить мене щасливим.

Я вважаю, що щастя саме в таких моментах і в умінні їх здійснювати і відчувати.

Віталій Мазур, з.о. групи №10

Насправді, реально щасливою людиною я себе відчуваю рідко, наразі в моєму житті настільки циклічний період, що для мене це вже зовсім не щастя. Кожен день прокидаєшся незадоволеною через те, що зовсім не висипаєшся, збираєшся на навчання, забитий транспорт, злі люди навколо, отримуєш незадовільні оцінки за те, що не виконуєш домашнє завдання.

Далі ідеш на роботу, де залишаєшся до кінця дня, повертаєшся пізно додому, в квартиру, де тебе чекає найвірніший мені друг — це кіт. Він дуже мене любить і завжди, як тільки я приходжу, маю від нього стільки уваги, що навіть не знаю, щоб без нього робила. А якщо продовжити цей ланцюг: то ти знову пізно лягаєш спати... і все спочатку. Радє лише те, що настають вихідні, які проводиш поіншому, а саме - живеш для

себе, а не для чогось або для когось.

Вихідні та мій кіт роблять мене щасливою.

Анна Філіпенко, з.о. групи №16

Я намагаюся насолоджуватися кожним моментом свого життя та знаходити радість у повсякденних речах.

Завдяки зусиллям Збройних Сил України я можу насолоджуватися свободою та можливістю навчатися, розвиватися та будувати своє майбутнє. Мої близькі та друзі є тими, хто допомагає мені витримувати складні моменти в житті та підтримує мене в моїх починаннях. Їхня підтримка дає мені силу досягати висот, незважаючи на складнощі, що оточують мене. Я люблю проводити вільний час з друзями, сходити в кіно чи на шопінг, отримувати нові емоції, проводити весело свій день. Або ж просто відпочити насамоті та відновити свої сили. Це і робить мене щасливою.

Карина Аксєва, з.о. групи №25

Зустріч зі старим другом, з яким можна пригадати приємні спогади та провести час разом. Провести час з батьками, рідними та друзями, які роблять мене по-справжньому щасливою. Відпочинок від турбот та лихих думок. Подарунок від близької людини, який вказує на її любов та турботу. Смачний обід або улюблена страва, яка приносить радість і задоволення. Моменти на самоті, коли можна розслабитися, зануритися в улюблену книгу або переглянути цікавий фільм.

Вікторія Мельничук, з.о. групи №25

Для мене щастя — це фантастичне відчуття. Це, наприклад, прокинутися рано від сонячних променів в хорошому настрої. Люблю весну, коли все навколо прокидається, оживає.

Щасливою мене роблять найпростіші моменти: здорові батьки, друзі поруч. Для мене дуже важливо щодня бачити усмішку на їхніх обличчях, обличчях тих, хто оточує мене.

Анастасія Ліщишина, з.о. групи №6

На сьогодні щасливим мене робить те, що я маю найдорожчих для мене людей. Я маю змогу бути з ними поруч та бачити їх щодня. Прокидатися в теплій та затишній хатині, завдяки нашим Захисникам.

Щаслива я тому, що у мене є можливість цінувати, відчувати, досягати.

Діана Столярчук, з.о. групи 12

Мене робить щасливою мій коханий, якого я дуже сильно люблю.

Насолоджуватися природою, прогулюватися у парку або гірською місцевістю. Займатися улюбленими справами: читати книгу, малювати — це також є джерелом мого щастя. Заняття фізичною активністю: йога, біг або танці, допомагає мені почуватися щасливою. Надавати допомогу і бути в приємній компанії своїх близьких і друзів. Від насолоди музикою, улюбленими композиціями також стаю щасливішою.

Тетяна Руда, з.о. групи №25

У такий важкий час може здатися, що бути щасливим неможливо. Адже ми знаходимося в стані війни: наші хлопці воюють, ризикуючи своїм життям; гинуть мирні жителі; руйнуються міста через атаки ракет та дронів. Лунає сирена і наша нервова система не витримує цього — виникають постійні стреси.

На наш емоційний стан сильно впливає війна, але серед всієї нестабільності дуже важливо дбати про своє емоційне та фізичне здоров'я.

Потрібно знаходити радість у дрібницях: слухати музику, читати книги, спілкуватися з рідними та друзями, медитувати, робити добрі справи і дякувати Богу за все, що маємо: їжу, одяг, дім, здоров'я та саме найголовніше — життя!

Тетяна Тверда, з.о. групи №25

На превеликий жаль, зараз іде війна, але навіть у такий складний для нас час, є речі, які приносять радість, любов та задоволення. Речі, що роблять мене щасливою — це моє хобі, яке згодом перетворилося на професію. Я просто обожнюю готувати різні смаколики. Це те, чим я захоплююся завжди і всюди. Мої рідні та близькі люди підтримують мене в цьому. Завдяки ним, я відчуваю себе щасливою, з'являється бажання творити та насолоджуватися життям.

Катерина Ротар, з.о. групи №2

Сьогодні щастя я відчуваю лише тоді, коли бачу, як повертаються додому наші воїни, як привітно їх зустрічає родина. Їхня усмішка, щирі сльози щастя — ось що насправді робить мене щасливою.

Я мрію, аби кожен воїн повернувся додому живим та здоровим. Аби закінчилася клята війна та всі повернулися в рідні стіни своїх будинків, забувши про все, що відбувалося...

Так от, найщасливішою мене зроблять наші мужні та

сильні Захисники та Захисниці, коли здобудуть нашу Перемогу. За що я буду вдячна їм до кінця своїх днів.

Наталія Лищун, з.о. групи 12

Мене щасливою робить те, що українці змінили погляд на життя, цінності стали зовсім інші. Адже існує дуже багато важливіших речей за матеріальні. Люди допомагають нужденним. Стали пліч-о-пліч. Роблять все можливе для того, щоб допомогти тим, хто цього потребує.

Ілона Ільченко, з.о. групи № 2

Сьогодні щасливим мене робить прогулянка під яскравим сонцем, яка додає енергії і позитиву. Світанок, який супроводжує ранкові справи та створює приємну атмосферу для початку дня. Теплі розмови з близькими людьми надають відчуття єднання та впевненості. Також корисні справи для держави, такі як — от донат на ЗСУ чи допомога в зборі матеріалів на потрібне обладнання для наших військових, дають відчуття спільності думок і бажань. Улюблене хобі, що викликає творче задоволення та відчуття досягнень. Можливість допомагати, проживати день з користю — ось, що дарує мені щастя.

Владислав Маркевич, з.о. групи №10

Думаю, я щасливий сьогодні завдяки тому, що можу спілкуватися зі своїми близькими людьми, навчатися, отримувати нові знання, які у майбутньому можуть принести користь нашій державі. Щас-

ливий тому, що навколо мене є люди, які зможуть підтримати у важку хвилину, щасливий тому, що близькі мої здорові. Щасливий, коли бачу веселих та життєрадісних людей у такий скрутний час, тому й сам намагаюся бути завжди веселим, щоб навколо мене не сумували інші. Щасливий, що маю змогу допомагати нашим воїнам, і буду радий, якщо кожен з вас долучатиметься до допомоги.

Олександр Кумчак, з.о. групи №25

ЯК БУДУВАТИ ПЛАНИ ПІД ЧАС ВІЙНИ?

Під час війни важко будувати плани, але, не зважаючи на війну, потрібно займатися саморозвитком, приділяти час близьким і втілювати свої ідеї в життя. Адже, будуючи плани, ми самі себе мотивуємо до їх виконання. Можливо, вони будуть змінюватися через обставини в країні, але не варто через це зупинятися.

Тому плануйте, не переставайте мріяти, адже життя продовжується, навіть під час війни

Софія Усаченко, з.о. групи №10

Будувати плани під час війни — це те, що багатьом з нас робити дуже складно. Адже існує багато речей, на які ми не можемо вплинути. Все швидко змінюється і заплановане може змінити одна мить. Та все ж, треба планувати, вірити лише у хороше, бути оптимістами, підтримувати один одного в складних життєвих ситуаціях. Разом ми все подолаємо!

Владислав Глянц, з.о. групи № 2

Війна - це те, що забрало в нас можливість жити наповну. Зараз дуже багато речей, на які ми не можемо вплинути, але не треба відкладати щось на кінець війни. Варто йти до своєї мети, яка була у вашому житті два роки тому або з'явилася нещодавно. Потрібно зберігати оптимізм та підтримувати один одного. Тому вірте у себе – і все вийде!

Олександра Гаврилова, з.о. групи №16

Звичайно, під час війни будувати плани на майбутнє дуже важко. Але життя продовжується і ми маємо мріяти про світле та мирне майбуття. Нам потрібно розвиватись, займатись покращенням нашого життя після війни. Ми, молодь, маємо допомогти людям, сприяти розвитку нашої держави. Також, складаючи плани, ми не повинні падати духом та здаватися, як важко нам не було б. Знаходити сенс життя та зберігати оптимізм, відчувати єдність та підтримувати один одного - це те, чого ми навчилися протягом останніх років.

Назар Макодай, з.о. групи №6

Перед тим, як будувати власні плани, на мою думку, важливо знайти золоту середину: цінувати сьогоднішній день і мати надію на завтра. Я вважаю, що не потрібно відмовлятися від речей, які подобаються і роблять нас щасливими. Робити маленькі приємності – це нагадувати собі, що життя триває і під час війни. Коли я щось купую, відвідую кав'ярню, подорожую, то розумію, що таким чином підтримую економіку нашої країни. Для мене важливо не зупинятися, не ставити життя на паузу, а робити те, що мене надихає до дій і навчання.

Тому потрібно будувати плани і прагнути до їх виконання. Важливо розуміти, що ми допоможемо іншим людям тоді, коли будемо праг-

нути до власного розвитку та роботи над собою.

Віталій Московчук, з.о. групи №10

На мою думку, на це питання є кілька варіантів відповіді. Хтось живе одним днем без планів на майбутнє, адже невідомо, чого чекати від нового дня. А хтось будує плани, мріє, ставить перед собою цілі, маленькими вдалими або невдалими кроками йде до своєї мети.

Я вважаю, що будувати плани під час війни ризиковано, але потрібно якось адаптуватися та продовжувати життя. Можливо не так яскраво, як раніше, але точно не сидіти склавши руки.

Дар'я Ланчук, з.о. групи 12

На цей момент, будівництво планів на майбутнє для мене складне запитання. Щоразу думаючи про війну, розумію, що плани на майбутнє в нашій країні, де кожен день як останній, дуже хиткі. Але я вирішила для себе, що потрібно надіятись на краще. Будувати плани та йти до своєї цілі, не зважаючи ні на що. Пробувати планувати своє майбутнє, не зважаючи на те, що в нас війна. Вірити у те, що скоро це все закінчиться і мої плани на майбутнє не зміняться через це.

Анастасія Грабик, з.о. групи №18

МАЙБУТНЄ УКРАЇНИ ОЧИМА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Майбутнє України для мене – це вражаюча синергія інновацій та безмежних мож-

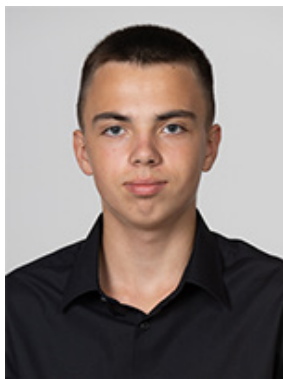
ливостей. Особисто я ставлю на технології, освіту і відкритість як на важливі фактори успіху. Необмежений стереотипами, я готовий впливати на зміни, бути тим, хто формує новий образ вільної та співучої України. Уявляю майбутнє, де кожен зможе відкрити свій потенціал та зробити свій внесок у відбудову нашої країни після звірських дій агресора.

Воля – це сміливість визначити свої ідеї та наполегливість у досягненні їх, незважаючи на виклики та перешкоди. Це відчуття власної сили, яке підтримує рішучість долати труднощі та розвиватися в житті.

Назар Новицький, з.о. групи №10

Молодь України вбачає майбутнє своєї країни в сучасних технологіях та інноваціях. Українська молодь прагне до високого рівня освіти. Молодь бажає бачити Україну як толерантну та відкриту країну, де поважають різноманіття та права кожного громадянина. Важливо підтримати ці ініціативи та надати молоді можливості для самореалізації та впливу на формування майбутнього України.

Роман Бригадир, з.о. групи №6

Україна – місце, де живуть найкращі люди. Я вважаю, що на нашу Батьківщину чекає світле майбутнє. Та їй потрібна наша допомога.

Я буду брати участь у відбудові країни та відновленні її фінансового становища, оскільки я навчаюсь за професією, яка може допомогти в створенні дизайну будинків та її відтворення різними матеріалами. Хоча відбудова нашої країни – це не лише питання відновлення будівель та доріг сіл і міст. Відбудувати також потрібно атмосферу та моральний стан людей. Потрібно надати підтримку всім постраждалим мешканцям країни. Я готовий допомогти тим, що є у моїх силах

на цей час людям, які багато пережили за ці страшні часи.

Ярослав Лихоштан, з.о. групи №30

Плани молоді на життя змінилися в один день, коли почалася війна. Але треба усвідомити свої нові цілі. Триматися на плаву допомагає спілкування з дорослими та однолітками. Поширене явище під час війни - порушення адаптації, коли внаслідок високого ступеня стресу, невизначеності адаптаційний потенціал може звестись нанівець. Але потрібно говорити собі, що хоч минулі плани тепер нездійсненні, на заміну їм прийдуть нові. І мотивувати себе тим, що ви все подолаєте й все зможете. Ми віримо у перемогу України і бачимо своє майбутнє саме у рідній країні. Майбутнє буде вже не таким, про яке ми мріяли до війни – інакшим, але все ж хорошим.

Валерія Переведенцева, з.о. групи №18

На мою думку, майбутнє України залежить від української молоді, але поки йде війна, на жаль, ці можливості дуже обмежені. Дивлячись в майбутнє, після настання Перемоги, впевнена, що зміни будуть на краще, адже в нас багато талантів, які або вже діють, або очікують моменту.

Себе я бачу серед тих, хто буде відбудувати Україну тому, що її майбутнє в наших руках. Хто, як не ми, зможемо повернути її квітучість. Любіть Україну, відроджуйте її, адже вона єдина і неповторна!

Ема Саула, з.о. групи №10

НАЙВИДАТНІШІ УКРАЇНЦІ СЬОГОДНІ. ХТО ВОНІ?

Не можу не виділити президента Володимира Зеленського, який всіма силами намагається врятувати Україну від загарбників. Та, на мою думку, найвидатнішими українцями зараз є і ті, хто хоча б якось намагається захищати, підтримувати чи розвивати Україну. Нехай це буде військовий, який жертвує своїм життям заради добробуту та Перемоги країни, вчитель, який, не зважаючи на тривоги і постріли, хоче навчати дітей. Головне бажання – опиратись власному страху та йти вперед. І також потрібне бажання допомогти, адже можна віднайти купу причин, чому ти «не міг зробити», хоча для того, щоб «зробити», потрібно не так багато. Ті, хто високого ступеня стресу, можуть захищати нас, сидячи в окопах, інші перевозять волонтерську допомогу нужденним. А треті, якщо в них немає можливості чи бажання займатись вищеперерахованим, донатять на потрібну військовим зброю, захист та інше. Ну а якщо серце ні до чого не лежить, то можна захищати Україну в інформаційних мережах, висвітлюючи правду всім, хто сліпий. Ось чому всі українці – видатні.

Вікторія Півторак, з.о. групи №25

На сьогодні є багато відомих українців, які займаються творчістю, технологіями, відкривають щось нове. Але найвидатнішими є ті, які зараз захищають нашу Україну, завдяки кому ми маємо можливість навчатися і працювати. Наші захисники хоробрі і мужні – справжні герої. Пам'ятаймо про це щохвилини - вони ввійдуть в нашу історію як найвидатніші українці, що захищали свою Батьківщину.

Денис Губань, з.о. групи №10

Найвидатніший герой України на сьогоднішній день - Дмитро Коцюбайло.

Для мене він є героєм, як і інші наші воїни і назавжди за-

лишиться у моєму серці. Це герой України!

Він був українським добровольцем. Він перший доброволець, якому було присвоєно звання «Герой України» пожиттєво. Позивний в нього «Да Вінчі». Загинув на війні 7 березня 2023 року в місті Бахмут.

Герої не помирають, вони в наших серцях будуть жити вічно...

Тимур Співак, з.о. групи №6

Я думаю, всі розуміють, що наш світ не стоїть на місці, людство розвивається щодень. Наразі наше покоління дуже відрізняється від минулих поколінь, це стосується і відомих людей України. Колись це були поети, артисти, письменники, а на сьогоднішній час дуже популярними вважаються блогери, співаки, маркетологи, тік-токери. Наразі відомі люди – це ті, у кого велика аудиторія у соцмережах. Але не забуваємо також про видатних спортсменів, які кожного року здобувають перемогу нашої рідної України на міжнародних змаганнях.

Найвидатніші українці дуже відрізняються від тих, які були десятки років тому, бо ми ж живем у сучасному світі.

Євгенія Андрусик, з.о. групи №25

Я вважаю, що найвидатніші люди – це наші захисники, а також волонтери, люди, які допомагають наближати нашу Перемогу.

Ольга Кондратюк, з.о. групи №3

Опитувальник підготувала Лариса Березюк, майстер виробничого навчання

БІБЛІОТЕЧНИЙ ХАБ «МІЙ СВІТОГЛЯД»

Попри нечувані жажіття війни, труднощі, небезпеку, біль і горе наше життя не стоїть на місці. Ми впевнено рухаємось вперед і всіма зусиллями, кожен у своїй мірі, наближаємо довгоочікуваний День Перемоги над ворогом.

Бібліотечний хаб «Мій світогляд» не стоїть осторонь. Адже сьогодні бібліотека — не лише сховище для книг, своєрідний електронний архів, місце, де можна отримати доступ до будь-якої необхідної інформації як на традиційних, так і на електронних носіях, а хаб, в якому відчуває себе комфортно кожен, хто до нього завітає.

Адаптуючись до нових потреб наших користувачів, ми розширили і урізноманітнили бібліотечний фонд, поповнивши його лише

но покращили інтер'єр, зробивши його більш комфортним і затишним для відвідувачів. З великою відповідальністю та безмежною любов'ю до внутрішньо переміщених осіб і здобувачів освіти нашого закладу волонтери допомогли укомплектувати бібліотечний хаб необхідними технічними засобами та сучасними меблями. У невимушеній дружній атмосфері проходять інформаційно-просвітницькі заходи, креативні майстер-класи й тренінгові заняття, які так необхідні сьогодні для кожного з нас.

Діяльність бібліотечного хабу спрямована на якісне забезпечення рівного доступу до необхідних джерел інформації та надання посильної допомоги сучасному допитливому користувачеві. Центр культури і дозволив дружньої родини рідної альма-матер, на

славних особистостей та милозвучного українського слова.

Сьогодні понад усе ми прагнемо бачити вихованця, здатного до самовизначення та самореалізації, спроможного самостійно ухвалювати рішення і проводити аналіз власної роботи. Саме тому ми широко використовуємо продуктивну проектну діяльність, яка допомагає творчо розв'язати значущі проблеми й досягти бажаного кінцевого результату. Адже саме вона належить до унікальних способів практики, який захоплює творчу групу від початку самостійного пошуку необхідної інформації до очікуваного перетворення даної в будь-який матеріалізований продукт — постер, інтерактивну презентацію, буктрейлер чи захоплюючий сюжетний відеоролик.

професіоналізм у підготовці конкурсних робіт, які посіли призові місця на міських, обласних та всеукраїнських конкурсах.

Сьогодні ми продовжуємо працювати над проектами «Будь українцем — читай, думай, спілкуйся українською», «Українська книга: читаю і захоплююсь!», «Твоє життя — твоя книга. Будь її автором» та «Вічний як народ» (присвячений 210-й річниці від дня народження Тараса Григоровича Шевченка).

Отже, відвідуючи бібліотечний хаб «Мій світогляд», користувачі мають можливість отримати необхідну інформацію як в електронному, так і в друкованому вигляді, долучитися до творчої групи, будь-якого (на свій вибір) проекту й відчути себе справжнім віртуозом, проводячи бібліотечні багатогранні заходи,

україномовними виданнями українських та зарубіжних авторів. Завдячуючи ефективній допомозі ГО «Проліска» в особі Голови Громадської організації Капліна Євгена Володимировича та БО «Благодійний фонд «Право на захист» в особі Президента Галкіна Олександра Юрійовича, у хабі «Мій світогляд» знач-

сьогодні, відвідують здобувачі освіти, колеги, внутрішньо переміщені особи й навіть маленькі читачі охоче стають активними учасниками виховних заходів та патріотичних проектів, які наповнюють серця безмежною любов'ю до України, Героїв-захисників, звичаїв і традицій українського народу,

Наша творча група напрочуд креативна та багатогранна. Це дружня училищна родина, наші випускники — Герої-захисники, внутрішньо переміщені особи, наші рідні, друзі, колеги, наш український народ, який «Повік не скорити! Ніким не здолати!»

Кожен із учасників проектів показав свій

або просто за філіжанкою думяного чаю з листя смородини, меліси, квіту ромашки й календули, поспілкуватися з однодумцями.

Завітайте до нашого бібліотечного хабу «Мій світогляд»! Долучайтесь саме сьогодні!

Разом до Перемоги!

Наталія Січкоріз, зав. бібліотекою

ЗАПРОШУЄМО НА НАВЧАННЯ НА 2024-2025 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Перелік професій

№ з/п	Професія	Базова освіта	Термін навчання
1	Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин	9 класів	2 р. 10 міс.
2	Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування	9 класів	2 р. 10 міс.
3	Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Фотограф (фотороботи)	9 класів	2 р. 10 міс.
4	Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин	11 класів	10 міс.
5	Адміністратор. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних	9 класів	2 р. 10 міс.
6	Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів	9 класів	2 р. 10 міс.
7	Агент з постачання.	11 класів	10 міс.
8	Кухар. Кондитер	9 класів 11 класів	2 р. 10 міс. 10 міс.
Фаховий молодший бакалавр			
9	Управління та адміністрування. «Підприємництво та торгівля»	Кваліфікований робітник	1 р. 6 міс.

Вступ без ЗНО та іспитів
Навчання безкоштовне

Для іногородніх - гуртожиток

Стипендія - 1250 грн.

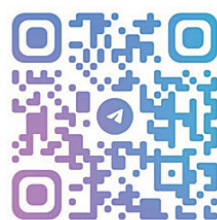
www.vmvpu.vn.ua

[vmvpu](https://www.instagram.com/vmvpu) [dptnzvmvpu](https://www.facebook.com/dptnzvmvpu)

Наша адреса:
м. Вінниця,
вул. Стрілецька, 5

(0432) 61-26-32
(067) 327 83 78
(097) 722 47 32

Здійсніть неймовірну подорож у виборі професій за допомогою QR-коду

ЗНАЙОМСТВО З ОСВІТНІМ ЗАКЛАДОМ

У повсякденному житті ми часто стикаємося з вибором. Цей вибір може бути нелегким через різноманітність можливих наслідків.

У юному віці, не маючи ані достатнього життєвого досвіду, ані досвіду прийняття рішень, юнаки та дівчата повинні визначитися у важкому питанні – питанні вибору професії, яке є одним із найважливіших та найскладніших для більшості школярів. Досить часто учні переживають серйозні труднощі, здійснюючи такий вибір, однак вирішуючи цю проблему, вони отримують безцінний життєвий досвід та вміння. Для того, аби здійснити правильний професійний вибір, необхідно знати про світ професій, вимоги, які професія висуває.

Надати необхідні знання про світ професій покликані Дні відкритих дверей у ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище». Упродовж навчального року заклад гостинно запрошує до себе учнів 9-их та 11-их класів, їхніх батьків та педагогів. Для гостей проводять екскурсію, де знайомлять із матеріально-технічною базою: сучасними комп'ютерними лабораторіями і кабінетами, виробничими майстернями, фотолабораторією, STEM-лабораторією, музичним комплексом. Долучають до цікавих живих майстер-класів: «Друк сліпим десятипальцевим методом», «Художня пайка», «Робота в Adobe Photoshop», «Відеомонтаж», «Віртуальна реальність», «Монтаж/Демонтаж ПК», «Декорування десертів» та це ще не все

із заходів, що проводяться. Наші здобувачі освіти - хлопці та дівчата із задоволенням показують те, чому їх навчають в училищі у невимушеній дружній атмосфері.

Окрім власних заходів на базі нашого закладу проходять різноманітні турніри, змагання, засідання, вебінари, навчання тощо. Одним із них є фінальна частина обласної Гімназиadi з шахів, де стартували шість команд, переможці попередніх етапів. Не було лише рейтинг-фаворитів, команди міста над Бугом. За її відсутності впевнену перемогу виборол збірна Жмеринського району на чолі із тренером Віктором Личкіним. Вона виграла всі п'ять матчів. Разом із нею трійку найкращих склали колективи Тульчинського і Вінницького районів.

Учасників цього заходу також познайомили із училищем: провели екскурсію по закладу освіти, учні переглянули відеоролики про життя училища. Велику зацікавленість школярів викликали фотостудія та STEM-лабораторія, технічне забезпечення кабінетів.

Професії, які можна здобути в нашому закладі не перестають бути актуальними. Попри всі виклики сьогодення, училище живе, працює, розвивається, упроваджує нові форми роботи.

Запрошуємо вас до ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище»! Гарантуємо гарний настрій та допомогу у виборі професійного шляху!

Валентига Капітанчук, викладач

КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ДПТНЗ «ВІННИЦЬКЕ МВПУ»

18.04.2023 року наш освітній заклад отримав право здійснювати оцінювання і визнання результатів навчання осіб, присвоєння та/або підтвердження професійних кваліфікацій.

Визнання неформального навчання і самоосвіти в кваліфікаційних центрах є тим швидким рішенням з наповнення ринку праці затребуваними працівниками, на яке сьогодні чекає роботодавець.

Уже сьогодні підтвердити професійну кваліфікацію без необхідності навчання в освітньому закладі можуть кухарі, кондитери, монтажники інформаційно-комунікаційного устаткування, оператори з обробки інформації та програмного забезпечення, електромеханіки з ремонту та обслуговування ЛОМ. Для цього потрібно звернутися до кваліфікаційного центру, пройти теоретичне і практичне оцінювання, і в разі успішного складання цих випробувань

фахівець отримуватиме сертифікат про присвоєння професійної кваліфікації, з яким можна працювати.

Основна цільова аудиторія кваліфікаційних центрів – це особи віком 30+, котрі здобули вміння і навички іншої професії, але не готові знову витратити роки та місяці на навчання. Компетентності цих людей необхідно оцінити і, якщо вони відповідають вимогам профстандарту, видати сертифікат про присвоєння кваліфікації, з яким можна офіційно працювати.

На заклад освіти, зокрема, на наш заклад, покладено велику відповідальність за присвоєння професійних кваліфікацій та підвищення престижності системи професійної освіти, у той же час для претендентів щодо оцінювання знань відкриваються нові можливості для професійного розвитку.

Перші випуски здобувачів центру кваліфікацій ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» відбулися 21, 27

листопада та 4 грудня 2023 року. Це 19 осіб, які успішно пройшли оцінювання та отримали відповідні професійні кваліфікації. Здобувачі цього випуску представляли різні професії, зокрема: оператор з обробки інформації та програмного забезпечення, кухар, кондитер. Випускники отримали відповідні сертифікати, які підтверджують їхню професійну кваліфікацію. Це дозволить їм працювати, підвищити свій статус на роботі.

У своїй промові під час вручення сертифікатів директор училища Олександр Дмитрик зазначив, що перший випуск здобувачів центрів кваліфікацій є важливим кроком у розвитку системи безперервного навчання та професійного зростання в Україні. Він підкреслив, що центри кваліфікацій відіграють важливу роль у забезпеченні справедливого визнання результатів навчання та професійних кваліфікацій.

Випускники, в свою чергу, відзначили, що

центри кваліфікацій є важливою інновацією в системі освіти та професійної підготовки в Україні. Вони надають можливість дорослим людям, які здобули освіту або професійні навички неформальним або інформальним шляхом, отримати офіційне визнання своїх знань та умінь. Це відкриває перед ними нові можливості для працювання та професійного зростання.

Отже, неважливо, де людина навчалася і здобула необхідні знання. Чи це було в закладі освіти, чи в YouTube, чи під час основної професійної діяльності, чи під час курсової підготовки. Важливо, щоб людина володіла необхідними вміннями, знаннями і компетентностями.

Бажаєм нашим випускникам професійного зростання, оптимізму та невичерпної енергії. Ми віримо в кожного та бажаємо не втрачати віри в себе, свої сили і свій успіх!

Лариса Коломійчук, методист училища

ЗЕМЛЯ – НАШ СПІЛЬНИЙ ДІМ

«Не можна припустити, щоб люди спрямували на своє знищення ті сили природи, які вони зуміли відкрити і підкорити»

Ф. Жоліо-Кюрі

Земля - найбільше багатство кожного народу, його дім і годувальниця.

Згадаємо, що Земля, українська земля – скарб, неймовірне багатство, яке було нам подароване. У всі віки наші селяни були найпрацьовитішими. Кожне нове покоління українців навчалось від своїх батьків, як необхідно поводитися із землею, що на ній можна вирощувати і як правильно це робити. Завдяки отриманим знанням люди надалі переймалися істинною повагою до своєї землі, адже розуміли, якими великими благами вона може їх забезпечити. Але Земля не прощає, якщо жорстоко знищують її багатства.

Люди необдуманно експлуатують природу, а іноді просто не замислюються над наслідками своїх вчинків. Безвідповідальність призвела до Чорнобильської катастрофи, від якої постраждали величезні регіони України.

У наш час перед громадянами нашої мальовничої країни постали гострі екологічні проблеми: забруднення повітря і водою, вирубка лісів, зникнення рідкісних тварин, побутові відходи й їх утилізація. Це пов'язано з тим, що люди вирішили стати господарями природи, почали підкоряти її собі.

А що вже зробили вороги...Тисячі снарядів, бомб та ракет – земля, випалена до попелу, знищені цілі екосистеми, заповідники, і...Каховська трагедія. Біда не лише для України, а й для людства в цілому.

Кому, як не нам рятувати нашу природу, звісно, сьогодні – це краплини в морі, але

вони так важливі для майбутнього не лише нашої держави, а й усього світу.

Не стоять осторонь цих проблем викладачі і здобувачі освіти нашого навчального закладу. Вони проводять просвітницьку, науково-дослідницьку, виховну роботу. Тим самим намагаються привернути увагу здобувачів освіти, їхніх батьків та громадськості міста до екологічних проблем навколишнього середовища регіону, а зокрема м. Вінниці.

Проблема утилізації та переробки різних відходів є актуальною і сьогодні, адже за останні 40 років ми стали викидати у 5-10 разів більше відходів, з них 90% зібраних опиняються на звалищі, тобто їх закопують у землю і якщо темп зростання не зупинити, у Вінниці треба буде будувати новий полігон кожні 35-45 років.

Також хочу наголосити, що найнебезпечнішими відходами є використані батарейки. Їх не можна викидати у смітник – це загрожує здоров'ю людей та наносить шкоду довкіллю. Адже маленька батарейка містить в собі різні агресивні кислоти, ртуть, свинець. При розкладанні вона забруднює ґрунт, отрує воду та повітря. Її можна назвати бомбою уповільненої дії, бо вона забруднює майже 20 кубометрів землі важки-

ми металами.

Здобувачі освіти нашого навчального закладу беруть активну участь у зборі вторинної сировини (макулатури, пластикових пляшок, склотари, батарейок).

Протягом 2014-2023 років було зібрано 44 т 235 кг макулатури, 426469 штук ПЕТ-пляшок. Як результат – у місті зменшилась кількість відходів, з них будуть вироблятися нові продукти (наприклад, використаний папір можна застосувати для чернеток, обгортки, паперової тари), зменшилась використання матеріальних ресурсів та збережуться довкілля, а зароблені кошти підуть на розвиток матеріально-технічної бази навчального закладу.

Також здобувачі освіти щорічно, в березні, беруть участь в акції «Чиста Вінниччина», до якої долучається молодь нашого міста, аби воно було чистим і гарним.

Нам варто нарешті зрозуміти, що людина – це частинка великої матері-природи, яку не слід підкорювати, а треба жити з нею в гармонії, любити й берегти рідну землю, дбати про її благополуччя та подарувати прийдешнім поколінням шанс на життя в мирному і красивому будинку на ім'я – ЗЕМЛЯ.

Тетяна Кобилянська, викладач

ЧОМУ ВАЖЛИВО СОРТУВАТИ СМІТТЯ?

Дуже важливо дбати про наше навколишнє середовище та природу.

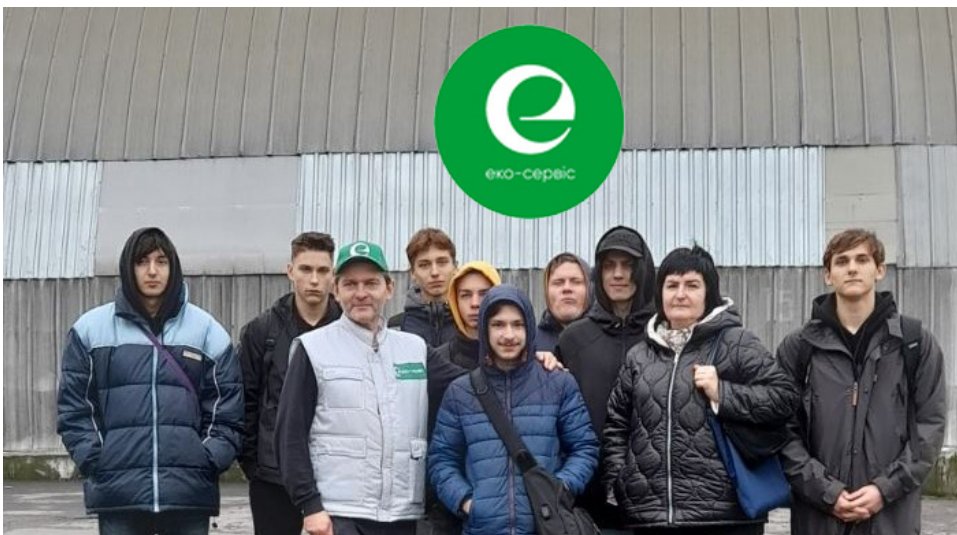
Уявіть, що буде з планетою через 100 років, коли відходи надходять на звалища з такою ж інтенсивністю, як зараз. У такому випадку планета перетвориться на великий смітник. Кожен із нас є маленькою фабрикою з виробництва відходів. Важливо усвідомити, для чого потрібне сортування сміття та побутових відходів, навчитися правильно їх сортувати.

Відповідно до вимог Національної стратегії управління відходами до 2030 року в Україні має бути спрямовано на переробку 65% усіх відходів, а для країн ЄС цей показник відповідає 90%. Першим етапом має бути будівництво сміттєпереробних

переробки. Здобувачі освіти дізналися, що все сміття можна умовно розділити на безпечне та небезпечне. До безпечного можна віднести харчові залишки, картон і папір. Це відходи, які, розкладаючись, не отруюють воду і ґрунт. Часто з них виготовляють нову продукцію. Наприклад, з макулатури виробляють туалетний папір.

Небезпечним сміттям є батарейки та акумулятори, ліки, лакофарбові вироби, поліетилен, ртутні лампи та термометри. Небезпечні відходи токсичні, і потрапляючи на полігон разом зі звичайним сміттям, отруюють землю і воду.

Учні взяли участь у майстер-класі із сортування відходів, а також відвідали музей зі старовинною – музичною технікою, створеною на базі підприємства.

підприємств (не менше, ніж 200) та рекультивация існуючих полігонів для сміття. Але для того, щоб пришвидшити процес переробки, громадяни мають сортувати сміття, а обслуговуючі компанії – придбати контейнери для роздільного збору твердих побутових відходів (ТПВ) та встановити їх на прибудинкових майданчиках.

Група № 35 на чолі з майстром в/н Расуловою Т.М. та класним керівником Колісник К.В. у листопаді мала нагоду відвідати компанію «Еко-Сервіс». Під час екскурсії здобувачі освіти пересвідчилились у тому, скільки необхідно зусиль та техніки для того, щоб підготувати вторинну сировину до

Екскурсія надала учням розуміння: якщо розділяти сміття правильно, то навіть кількість вже існуючих звалищ можна зменшити. Сортування допоможе перетворити відходи на ресурс: роботи з них речі чи енергію та зменшити забруднення навколишнього середовища.

Світ змінюється, розвивається і люди нарешті почали розуміти справжню ціну кожній краплині чистої води, кожному сонячному променю, чистому повітрю. Тому найменше, що може зробити кожен із нас – любити й оберігати природу навколо себе, тримати цей світ у чистоті.

Тетяна Расулова, майстер в/н

КУЛЬТУРА БЕЗПЕКИ ПРАЦІ

Будь-яка діяльність, пов'язана з виробництвом, починаючи з вибору майданчика і проектування, закінчуючи експлуатацією устаткування і підготовкою персоналу, має відповідати принципам психології безпеки. Психологія безпеки є ключовим елементом культури безпеки. А культура безпеки, у свою чергу, є фундаментальною складовою безпеки.

Культура безпеки праці – поняття досить «розкручене». Уперше це поняття було сформульовано МАГАТЕ у 1986 р. в процесі аналізу причин Чорнобильської аварії. Отже, культура безпеки – це сукупність способів, за допомогою яких забезпечується управління безпекою на робочому місці, і часто відображає справжні погляди, переконання, уявлення та цінності працівників щодо безпеки.

Культура охорони праці – це окремий випадок культури безпеки життєдіяльності як такої. Своєю чергою, культура безпеки життєдіяльності – це система цінностей, переконань, принципів та обмежень, що формується в людини протягом усього життя під впливом виховання, освіти, досвіду і значною мірою визначає безпечність її дій та поведінки за різних життєвих ситуацій. Якщо уявляти саме культуру охорони праці, різносторонність ситуацій буде обмежено робочим середовищем, але ж складно уявити людину, що поводить себе як «культурна» лише при виконанні службових обов'язків та перетворюється на «варвара», ледь закінчиться робочий час...

Формування культури безпеки супроводжує формування особистості. Особливо впливові періоди – це дитинство і юнацтво. Освіта та виховання у сфері

безпеки праці мають забезпечити формування нового мислення, цілісного знання, практичного вміння, необхідного для прийняття обґрунтованих рішень на рівні людини, сім'ї, суспільства, держави. Культура безпеки праці виступає структурним компонентом базової культури особистості, є невід'ємною складовою професійної культури кожного майбутнього фахівця, котра не успадковується, а формується, усвідомлюється та прищеплюється в процесі професійної підготовки майбутнього кваліфікованого робітника. Для формування всіх цих компетентностей у майбутніх фахівців в нашому навчальному закладі приділяється особлива увага. До навчальних планів входить предмет «Охорона праці». Вивчення предмета сприяє не тільки формуванню у здобувачів освіти – майбутніх фахівців – умінь і навичок, необхідних їм для здійснення безпечної праці, але й позитивно впливає на виховання в них культури безпеки праці. Проте формування культури безпеки життєдіяльності кожної особистості не може обмежуватися лише вивченням певного предмета. Наш навчальний заклад здійснює цілеспрямований процес орієнтації здобувачів освіти на здоровий спосіб життя, культуру здоров'я, проводячи цілу низку позаурочних та виховних заходів. Всі ці заходи формують у майбутнього кваліфікованого працівника своєрідний фундамент безпеки. За наявності в майбутнього працівника такого фундаменту роботодавцеві знадобиться лише «озброїти» його інформацією щодо особливостей умов праці, методів безпечного виконання дорученої роботи та забезпечити необхідними засобами колективного та індивідуального захисту.

Катерина Колісник, інженер з ОП

ПРОФЕСІЯ НА ВЛАСНІ ОЧІ

Екскурсія для здобувачів освіти – це маленька пригода, а для майстрів виробничого навчання – можливість розширити кругозір молоді та зацікавити їх вибором майбутньої професії.

Основна мета виробничих екскурсій полягає в тому, щоб дати здобувачам освіти загальне уявлення про сучасне виробництво, познайомити їх зі структурою підприємств, з умовами та специфікою роботи на них, але головне – продемонструвати виробничий процес і розповісти про його сутність, про сучасну техніку і технології виробництва. Екскурсії мають велике пізнавальне і виховне значення. Вони конкретизують, поглиблюють і розширюють знання здобувачів освіти. На екскурсіях здобувачі освіти перевіряють на практиці набуті теоретичні знання і трансформують їх в уміння і навички, адже молодь повинна розуміти, де зможе працювати після навчання.

Для здобувачів освіти групи №6, та №45, була організована екскурсія на підприємство «ГРІН КУЛ». Завод «ГРІН КУЛ» - багаторічний партнер нашого освітнього закладу, який свого часу відкрила у Вінниці компанія «UBC Group» – один із найбільших виробників промислового холодильного обладнання в Європі. Він успішно діє на території одного з наших індустріальних парків. Розширення потужностей цього підприємства надзвичайно важливе не лише для міста чи регіону, а й для всієї України. Бо попри виклики і шалені труднощі, бізнес продовжує працювати, підтримуючи економіку. Вінницький завод

«ГРІН КУЛ», який спеціалізується на виробництві холодильного обладнання, має необхідні потужності і можливості, щоб випускати установки з дотриманням ультранизьких температур. Тож виробляють холодильне і морозильне обладнання для

дійсно зрозуміли і відчули виробничий процес. Усіх охочих готові навчити на підприємстві «ГРІН КУЛ», багато здобувачів освіти Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища проходять тут виробничу практику, багато наших випускників залишилися тут на роботі після практики, склали кваліфікаційні іспити, підвищили розряди та втілюють в життя інноваційні проекти підприємства. Випускникам ДПТНЗ «ВМВПУ» подобається і потужне підприємство, і його колектив, привітний і закоханий у свою роботу. Завод «ГРІН КУЛ» надає молодим людям дорогу в життя і показує, наскільки великий потенціал в Україні. Тут є робота і є гідна оплата праці, кар'єрні перспективи, достойна зарплата і перспектива бути причетним до виробництва світового рівня.

Захід поповнив знання наших здобувачів освіти уявленням про сучасні умови виробництва та допоміг зорієнтуватися ще в одному напрямку професійної діяльності.

Такі візити приносять користь молодим спеціалістам – у майбутньому молоді буде легше зрозуміти, в якому напрямку рухатися далі та що потрібно робити для того, щоб стати висококваліфікованим фахівцем та продуктивно допомогти у відбудові України після перемоги у війні.

Щиро дякуємо за теплий прийом, гостинність, дружню, невимунену атмосферу, співпрацю

вискокваліфікованими фахівцями, ознайомилися з особливостями роботи і вимогами в конкретних умовах професійної діяльності. Фахівці фірми охоче ділилися з нашими здобувачами освіти своїми знаннями і досвідом, все демонстрували, усе незрозуміле залюбки пояснювали так, щоб діти

та взаєморозуміння, керівництво підприємства та особисто начальника служби управління персоналом ТОВ «ГРІН КУЛ» Тарасову Людмилу Борисівну.

Марія Мельник, Ілона Пугач, майстри виробничого навчання

ПОДОРОЖ ДО СВІТУ АКУСТИЧНИХ СИСТЕМ

Здобувачі освіти Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища групи №45 та №13 завітали на підприємство з виготовлення акустичного обладнання ТОВ «ПАРК АУДІО II», що знаходиться у місті Вінниці.

Компанія PARK AUDIO – це найбільший виробник професійної аудіотехніки в Україні. Історія компанії налічує понад 25 років успішної роботи. Вискокваліфіковані інженери з великим досвідом роботи в галузі, які працюють в компанії, здатні вирішити будь-які завдання, поставлені замовниками. Вся техніка PARK AUDIO розроблена та виготовлена з використанням новітніх технологій і має всі необхідні сертифікати відповідності.

PARK AUDIO є офіційним дистрибутором: американської компанії EMINENCE, італійської компанії B&C SPEAKERS, італійської компанії FaitaiPRO, німецької компанії ADAM HALL.

Працівники ТОВ «ПАРК АУДІО II» гостинно зустріли здобувачів освіти, провели екскурсії підприємством (директор компанії Віталій Вознюк, маркетолог Наталя Терещук, інженер-конструктор Валентин Денисюк і керівник виробництва Євгеній Дячук).

Про що дізнались в ході екскурсії?

- Пройшли всі етапи виготовлення акустичних систем - від розкрою фанери до готової продукції;

- ознайомилися із різними ділянками виготовлення електроніки;

- дізнались, яким чином набуваються SMD елементи;

- побачили, яким чином маркуються панелі для підсилювачів;

- познайомилися з інженерами-конструкторами компанії PARK AUDIO і дізнались, яке програмне забезпечення використовується для моделювання.

А завершенням нашої подорожі стало прослуховування акустичних систем в приміщенні SHOWROOM, де здобувачі освіти були вражені потужністю та якістю звуку флагманських комплектів звукового обладнання серії SPIKE і D-AR2. Найцікавішою виявилася портативна акустична система BOOMTANK, корпусом якої є тубус від протитанкового ракетного комплексу Javelin.

Дякуємо ТОВ «ПАРК АУДІО II» за чудові екскурсії, співпрацю з освітнім закладом та бажаємо подальшого успіху і процвітання!

Михайло Домінов, майстер виробничого навчання

НАШІ ГОСТІ - КОМПАНІЯ ТОВ-НВП«АРГОН»

Центр розвитку кар'єри ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» під керівництвом Вижги М.В. активно сприяє підготовці до працевлаштування здобувачів освіти навчального закладу. Координатори Центру надають різноманітну підтримку учням, зокрема таку, як консультування щодо вибору кар'єрного шляху, написання резюме та цілеспрямовано готують до співбесіди з роботодавцями тощо.

Викладачі та майстри виробничого навчання активно співпрацюють з власниками бізнесу, менеджерами, керівниками підприємств для того, щоб якомога більше розповісти про майбутні вакансії, можливості для проходження практики, щоб допомогти учням отримати цінний досвід роботи.

Про одну із таких кар'єрних можливостей розповіла на зустрічі, організованій координатором Центру Грибик Т.А., зі здобувачами освіти

груп №33, №23, №20, №5, №25 менеджер з персоналу ТОВ-НВП«Аргон» - Шинкарук О.І.

Під час зустрічі Оксана Іванівна ознайомила учнів з основними аспектами й вимогами роботи в галузі продажу та управління персоналом. Вона поділилась своїм досвідом роботи, зазначила важливі навички та якості, які необхідні для успішної роботи в цій сфері, презентувала шляхи розвитку та кар'єрного зростання в компанії ТОВ-НВП«Аргон».

Зазначена компанія може надати декілька кар'єрних можливостей для учнів нашого училища, зокрема тут успішно можуть себе реалізувати як продавці продовольчих товарів, агенти з постачання, молодші бакалаври за спеціальністю «Підприємництво та торгівля», так і «Кухар. Кондитер». Крім того, залежно від навичок та інтересів здобувачів освіти, можуть бути доступні інші посади, такі як касир, менеджер зі збуту або адміністратор магазину.

Усім цікаво було дізнатись про ставлення компанії до своїх працівників, адже не завжди зустрінеш підприємців, які частково відшкодовують витрати на транспорт або орендоване житло; преміюють колег, які вкладають душу в свою роботу, влаштовують змагання між магазинами тощо.

Учням зазначених груп була надана можливість поставити питання, а також обговорити особливості проходження практики та працевлаштування після закінчення навчання. Вони отримали відповіді на свої запитання та висловили щире вдячність за таке спілкування.

Такі зустрічі з представниками різних компаній не тільки збагачують учнівський досвід і знання про особливості професій, але й допомагають створити контакти для майбутнього кар'єрного розвитку, а для навчального закладу в цілому – це одна зі спроб забезпечити успішне працевлаштування здобувачів освіти після завершення навчання.

Тетяна Грибик, викладач

3 нагоди Дня української писемності та мови, учні і педагоги ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» долучилися до національного марафону написання радіодиктанту та підтримали єднання мільйонів українців.

За доброю щорічною традицією тисячі людей сідають одночасно в різних куточках України й світу, щоб написати радіодиктант національної єдності.

Цьогорічний Радіодиктант під назвою «Дороги України» написала поетеса, перекладачка, авторка прозових творів, лауреатка Шевченківської премії Катерина Калитко. Читав диктант актор театру та кіно, театральний режисер Олексій Гнатковський.

Текст диктанту відгукнувся кожному. Дехто з нас писав диктант в освітньому закладі, дехто вдома, а дехто — за тисячі кілометрів від дому та в іншому часовому поясі, дехто — у своєму тимчасовому домі, проте всі ми були разом, об'єднані спільною метою — відчувати єднання однодумців!

Мова — це душа мільйонів українців, загартована історією і відточена творчістю найталановитіших письменників.

Наша мова є і завжди буде! Наша мова — це про стійкість та подолання всіх випробувань. Це про повернення до життя та незнищеність. Наша мова — це про теперішнє, у якому ми захищаємо свою

ПЛЕКАЙМО СЛОВО!

незалежність та свободу. Це також про майбутнє. Це мова наших предків, наших дітей та онуків. Мова вільних людей!

Щиро віримо, що вже наступного року ми писатимемо текст про нашу Перемогу!

Українська мова сьогодні — це не лише засіб спілкування, а й позиція та кордон. Сьогодні українською мовою спілкується до-

бро, яке спиняє криваву імперську машину.

Ми добре знаємо ціну нашої мови, ціну можливості вільно обирати українську — мовою спілкування. І ми ніколи не забудемо тих, хто цю ціну сплачує.

**Вчімо українську та шануймо її!
Слава Україні!**

Ірина Ластівка, викладач

«СПІВПРАЦЯ З НАУКОВОЮ БІБЛІОТЕКОЮ ІМЕНІ ВАЛЕНТИНА ОТАМАНОВСЬКОГО»

Саме під таким гаслом 2 листопада 2023 року проводився географічний захід співробітниками бібліотеки імені Валентина Отамановського, до якого долучився і наш навчальний заклад. Це учні групи №16 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Фотограф» та учні групи №45 «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» під керівництвом викладача географії Довгань І.І.

Захід був присвячений підписанню Маастрихтського договору, який набув чинності 1 листопада 1993 року і підтверджував створення Європейського Союзу, що сьогодні об'єднує 27 держав-членів. Гасло Європейського союзу — «In varietate concordia», що означає «Єдність у багатоманітності». Такі різні країни Європи об'єдналися під одним прапором.

Учасники мали змогу розширити свої знання про країни Європейського Союзу, підкреслити приналежність нашої держави до європейської сім'ї народів і безперечність її європейського вибору в майбутньому, про місце України в Європі та необхідність дотримання європейських норм співіснування і цінностей. Своїми враженнями діляться учасники заходу.

В листопаді я з одногрупниками відвідала Вінницьку центральну бібліотеку імені Валентина Отамановського і взяла участь у заході «Що ми знаємо про Європейський Союз»? Захід був досить цікавий і пізнавальний. Я мала нагоду пригадати та дізнатись багато корисної для себе інформації про Європейський Союз, адже зараз це дуже актуальна тема для нашої країни. Усі конкурси викликали багато позитивних емоцій. Особливо запам'ятала конкурс, де потрібно було клеїти наклейки з визначними місцями на карту та згадувати їх місця розташування. Це було досить цікаво. Варто зазначити,

що всі конкурси були розроблені таким чином, щоб зацікавити до участі та поглибити знання учасників щодо Європейського Союзу.

Тетяна Корчинська, з.о. групи №16

— Я разом зі своєю групою взяла участь у квесті «Що ми знаємо про ЄС»? Якщо говорити чесно, спочатку я думала, що буде важко. Вже з самого початку я помітила привітних та щирих організаторів заходу. Були цікаві конкурси та приємні подарунки. Найбільше мені сподобався раунд, в якому учасники по черзі діставали з капелюха листочок з різними країнами, прапорами, скульптурою країн ЄС. Команди, поміркувавши, мали їх вгадати. Також, мені сподобався конкурс з картою України. Після закінчення заходу, хотілось ще трішки затриматись і провести ще один раунд. Вдячна вчителям та організаторам за таку чудову можливість.

Юлія Єфремова, з.о. групи №16

— Беручи участь у заході «Що ми знаємо про ЄС?», я для себе дізнався дуже багато корисної інформації. Адже Україна — це Європа. Захід складався з 7 раундів та двох команд. Всі завдання були цікавими та веселими. Після закінчення змагань, ми мали нагоду побачити виставку картин бібліотеки ім. К.А.Тімірязєва та взяла участь у фотосесії. Дякую всім за корисно проведений час.

Богдан Рахманов, з.о. групи №45

— Захід на тему «Європейський Союз», що проходив у Вінницькій центральній бібліотеці, запам'ятався мені веселою атмосферою та привітними організаторами. Найбільше мені сподобався раунд «Відгадайте слова», тому що у ньому брала участь вся команда. Всі були переповнені емоціями. Намагалися пригадати все, що знають про Європейський Союз. Сподіваюсь, що такі заходи будуть проходити частіше.

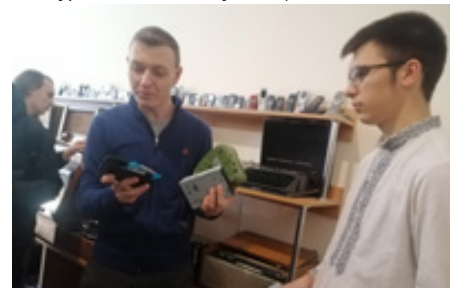
Артем Поліщук, з.о. групи №45

Підготувала Ірина Довгань, викладач

ДУХОВНА СКАРБНИЦЯ НАШОГО ЗАКЛАДУ

У нашому освітньому закладі є особливе місце, де плин часу ніби уповільнюється, тут завжди особлива тиша, яку можуть порушувати лише галасливі новачки-відвідувачі, що приходять сюди групами й поодиноці. Тут перетинаються історія й сьогодення, спогади й сучасність, минуле й майбутнє.

Так відбулося знайомство першокурсників з.о. групи №6, що навчаються за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Монтажнік інформаційно-комунікаційного устаткування» з експозиціями музейного комплексу ДПТНЗ «ВМВПУ». Це перші в цьому навчальному році відвідини музею, які стали своєрідним відкриттям нашого екскурсійного сезону 2023/2024.

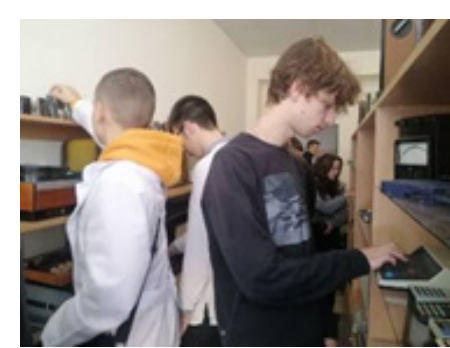

При огляді експозицій музею було живе спілкування, багато цікавих питань, ще більше цікавої інформації та фактів.

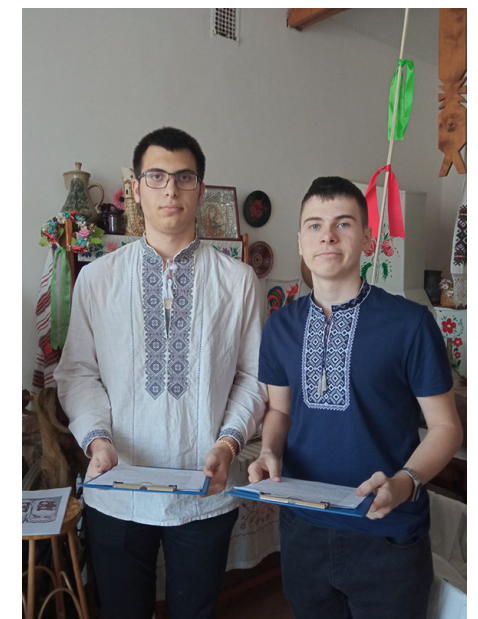
Музей історії училища є справжньою духовною скарбницею нашого закладу, бо тут панує пам'ять про тих, хто стояв біля самих витоків і тих, хто пройшов складний шлях до Флагмана освіти.

«Ніколи б не подумав, що історія нашого училища настільки цікава та захоплююча» — зазначає Мельник Вадим.

Велике враження на першокурсників справило і музей ретро-техніки. Особливо, коли дозволили експонати, не лише споглядати, а й взяти в руки.

«Тут я зрозумів, наскільки швидко змінюється техніка і технології передачі інформації і зв'язку, наскільки цікавою є історія моєї професії. Дуже пізнавально», — поділився враженнями Співак Тимур. До

речі, Тимур передав до ретро-музею і свій експонат — носій інформації.

А от в народознавчому музеї «Світлиця», який зберігає історико-культурну спадщину нашого народу здобувачі освіти групи №6 вже були не просто відвідувачами. Тут вони реалізують і свою проектну діяльність — Міжнародний проект — MENTAL. У міжнародний день вишивальниць — пам'яті святої Параскеви, яка вважається покровителькою праці майстринь, провели захід для внутрішньо переміщених осіб.

Музейний комплекс «живе й дихає», тут відчувається душа. Сподіваємося, що здобувачі освіти групи №6 впишуть свої сторінки славної історії ДПТНЗ ВМВПУ. А відвідини музеїв надалі стануть доброю традицією нашої групи.

Світлана Бережок, викладач

«МИ І Є УКРАЇНА»

Війна стала тим днем, який змінив життя багатьох українців. Війна забрала почуття безпеки й спокою. Тепер ми знаємо, як звучить вибух. Щось неприродне, жорстоке, божевільне. Страх, як туман, важкий за консистенцією, наповнює все зсередини. Але зараз ми цінуємо життя і безпеку набагато більше.

«Війна забрала в мене почуття легкості та безтурботності.

Війна забрала вечори з чоловіком, з обіймами, розмовами про день і життя. Відчуття затишку. Війна забрала в мене улюблене ліжко. Звичний уклад життя. Але в мене є спогади про минуле життя, і вони мене зігрівають. Війна забрала бажання мріяти та можливість планувати майбутнє. Але я нарешті почала помічати життя тут і зараз, не вимагати від себе багато. Бути іноді сильною, а іноді й слабкою. Війна забрала можливість мандрувати... Але ніхто не відніме в мене внутрішнє почуття свободи, можливість обирати, в що вірити та любов до України і її людей.»

Альона, з.о., групи №9

«Мій тато найкращий для мене. Він мужньо пішов обороняти Україну з самого початку повномасштабного вторгнення, і зараз він також

обороняє країну. Я кожного дня переживаю за нього, але він мене заспокоює. Сьогодні він моя найголовніша підтримка та опора. Я дуже сподіваюся, що війна скоро закінчиться і він повернеться додому. Я дуже сумую за тими часами, коли ми проводили його разом. Ми любили ходити з металолукачами по полях та лісах, також просто сидіти та розмовляти.»

Настя, з.о., групи №9

«Війна забрала пазли, з яких складалося моє життя, змінила десятки частин і необе-

режно кинула в обличчя. Мені ж зараз знову збирати ці деталі на брудній підлозі й складати в повноцінну композицію.

Знаєте, я колись так мріяла продовження вихідних, а тепер замість перших уроків щопонеділка зазвичай тривоги. Колись ховалася подалі від вікна, а тепер просто слухаю. Тяжким і болючим шрамом, до якого люди вже, на жаль, звикають, ідучи вулицею під час ракетних небезпек. Такий бездушний звук, але той, що вбиває стільки невинних душ.

Щодо шкільного процесу: попри труднощі, у нас навчання за розкладом. Уперше думаю про те, що без них було б нецікаво. Дивно, але я вдячна, що маю змогу навчатися і виконувати контрольні роботи й слідувати за дедлайнами, бо в когось навіть такої можливості немає».

Анастасія, з.о., групи №9

Захищати свою Батьківщину – це головний обов'язок кожного чоловіка. У нашій країні наймогутніша і зразкова армія. І день, і ніч, українські солдати несуть службу, охороняючи наш спокійний сон.

«Мій тато – військовий, він служить в армії. Тато більшу частину свого часу проводить на службі, він командує цілою частиною. Батькова частина – зразкова, на неї всі рівняються. Але, не дивлячись на свою постійну зайнятість, батько багато часу приділяє мені, я одна дитина в сім'ї. Ми з ним

граємо, тренуємося, їздимо на риболовлю. Мені подобається проводити з ним час.

Для багатьох сучасних людей, армія – це щось неприємне. Армія, скажу я вам, це честь і відвага, захист і доблесть. Служба в армії, я думаю, вважається почесним обов'язком кожної людини перед своєю Батьківщиною. Я коли виросту, обов'язково буду військовим!»

Дмитро, з.о., групи №9

**Пишаємось кожним і кожною!
Вдячні безмежно за захист та збережені життя!**

Наталія Колісник-Бойко, викладач

ПАМ'ЯТАЙМО ЇХНІЙ ПОДВИГ...

Україна має багату історію боротьби за свободу. Протягом тривалого часу українці протистояли іноземним впливам і боролися за незалежність. Сьогодні українці продовжують свою боротьбу. Так склалося, що Україна з 2014 року боронить свою свободу та незалежність.

24 лютого 2022 року росія напала на Україну, і це назавжди в пам'яті всіх, хто був свідком цього. Де б кожен українець не зустрів війну – у Харкові, Києві, Львові, у власних домівках, на дорозі чи надворі, багато хто скаже, що цей день ніколи не закінчувався.

Імена та історії багатьох людей, які героїчно стали на захист нашої країни від російських загарбників, належить дізнатися в цій кровопролитній війні, а імена деяких героїв будуть відомі через багато років після її закінчення. Після остаточної перемоги над російським агресором попередню момент гідного державного пошанування. Одним із таких героїчних синів України був Полтораков Артем Сергійович, випускник нашого училища, який навчався у 2015-2018 роках, а в перші дні війни пішов захищати нашу землю від російських загарбників.

Пригадую перше знайомство з Артемом на батьківських зборах, перші уроки в стінах нашого училища. Артем разом із найкращим другом Тріфоновим Дмитром вступили на навчання за професією «Агент з поставання. Продавець продовольчих товарів». Настільки міцної та справжньої чоловічої дружби я ще не бачила. Оскільки їхня дружба тривала з самого народження: садочок, школа, а потім і наше училище. Навіть зараз Дмитро продовжує розпочату роботу Артемом: захищати нашу державу на першій лінії фронту.

У пам'яті закарбувалися лише спогади про Артема як світлої, доброї, відкритої, вихованої та чесною людини. Артем професійно займався боксом, мав здобутки та нагороди як на міському, обласному так і на всеукраїнському рівні.

Постійно активно брав участь у житті групи та училища: конкурси, змагання, художня самодіяність, Артем завжди перший. Він ніби намагався отримати від життя максимум, встигнути все зробити, особливо нічого не планував. Запам'яталася його фраза: «Можу собі дозволити».

Так, він встигнув знайти свою «половин-

ку», одружитися, тільки не встиг пожити...

Артем Полтораков у складі Національної гвардії України охороняв об'єкти критичної інфраструктури на Вінниччині. 24 жовтня 2022 року військового відправили на бойове завдання у Донецьку область. Обірвалося життя Артема 02.12.2022 року від ворожої снайперської кулі у населеному пункті Спірне на Донеччині.

Ось так, непомітно проминув рік після загибелі Артема, сумуємо, пам'ятаємо. Вічна пам'ять Герою!!!

УКРАЇНА БУЛА, Є І БУДЕ! Земний уклін, вдячність і вічна пам'ять воїнам-Героям, які, безперечно, віддали життя за рідну землю, родини, батьків, дітей, народжених і ненароджених! Дякуємо за Україну! Молімося за кожну частинку рідної землі! Слава героям! Смерть ворогу! Україна понад усе!

Алла Педоренко,

майстер виробничого навчання

ПОДВИГ ЦІНОЮ ВЛАСНОГО ЖИТТЯ!

Мене звали Анастасія Марків, я здобувачка освіти групи № 9, і я хочу розповісти свою історію.

Січень 2022 року, новорічні свята, всі веселі та щасливі – наша сім'я разом... Ми завжди любили святкувати в колі своєї сім'ї: мама, тато, брат і я. Ми, як і інші сім'ї, будували плани на майбутнє..., але... 24 лютого 2022 року о 4 ранку моє рідне місто Тульчин, як і вся ненька Україна, здригнулося від жаклих вибухів, які наневець зруйнували мої мрії і мрії мільйонів українських сімей. Ми не розуміли, що сталося... Вже пізніше стало відомо, що російські війська здійснили перший масовий обстріл України, який за кількістю випущених ракет становив 67 одиниць. Почалася війна... Ніхто не міг збагнути, що в 21 столітті це можливо. І хто на нас напав?! Наші «брати»?!

Мій батько, Марків Ярослав Володимирович, відразу, без роздумів пішов до военкомату і записався в добровольці. Він сказав: «Хто, як не я повинен захистити свою країну, своїх дітей!».

Задовго до того...

Батько народився 27 листопада 1976 року в м. Тульчин Вінницької області. Закінчив 9 класів Тульчинської середньої загальноосвітньої трудової політехнічної школи з виробничим навчанням №1 у 1992 році. У цьому ж році вступив до Тульчинського ВПУ 41, яке закінчив у 1994 році, здобув спеціальність тракториста-машиніста (широкого профілю), слюсаря-ремонтника.

Після навчання працював слюсарем у ВАТ «Тульчинське районне виробництво по виконанню агрохімічних робіт «Райагрохім».

З 1994 по 1996 роки проходив службу в лавах Збройних Сил України.

Був не тільки відданим військовим, але і досвідченим спортсменом. З дитинства він тренувався у дитячо-юнацькій спортивній школі вільної боротьби, де вмів перемагати і був багаторазовим чемпіоном. Був порядною, доброю і сміливою людиною.

Пішовши з перших днів на війну, служив гранатометником 1-го механізованого відділення 1-го механізованого взводу 2-ї механізованої роти механізованого батальйону військової частини А4053.

17.07.2023 року поблизу населеного пункту Богданівка Бахмутського району Донецької

області, під час бойового завдання з виявлення та знищення сил противника, батько отримав поранення, але, на жаль, поранення виявилися не сумісними з життям. 22 липня у лікарні м. Дніпра зупинилося серце мого батька, безстрашного воїна, що любив свою землю та заради неї віддав найдорожче – життя. Цей страшний день назавжди закарбувався в моїй пам'яті. Війна залишила велику чорну пляму в моїй родині!

Я пишаюся своїм батьком, його мужністю, героїзмом та подвигом, він захищав нашу рідну землю, нашу Батьківщину заради майбутнього покоління!

Хочу звернутися до своїх однолітків: я втратила дуже дорого і близьку людину, це невимовний біль, не бажаю нікому пережити те, що пережила я, закликаю вас любити і шанувати своїх батьків, неньку Україну, бути патріотами своєї держави, робити все, щоб зберегти нашу країну та нашу культуру!

Хочу побажати всім міцного здоров'я та терпіння, щоб якнайскоріше закінчилася ця моторошна війна, щоб кожна мати дочекалася сина, кожна дружина дочекалася живого і здорового чоловіка, кожна дитина дочекалася люблячого батька, щоб нарешті настав мир і всі жили щасливо під чистим небом над головою!

Доземний уклін усім воїнам-захисникам!

Вічна пам'ять і слава героям!

Анастасія Марків, з.о. групи №9

СПОРТИВНИЙ КАЛЕЙДОСКОП ВМВПУ

У нашій спортивній залі рідко буває тихо. І під час уроків і, після, завжди там щось відбувається. Взагалі спортивна зала - це таке унікальне місце де можна дати волю своїй енергії, де можна, так би мовити, випустити пару, дати волю своїм емоціям. Але, безумовно, все відбувається під наглядом старших, вчителів фізичної культури, тренерів, вихователів.

ПЕРШІСТЬ З ВОЛЕЙБОЛУ СЕРЕД КОМАНД ГРУП I - ГО КУРСУ:

Юнаки: I місце – група №46 «Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ. МІКУ»

II місце – група №13 «ОІПЗ. Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ»

III місце – група № 24 «Кухар. Кондитер»

Дівчата: I місце – група № 5 «Кухар. Кондитер»

II місце – група № 24 «Кухар. Кондитер»

III місце – група № 17 «ОІПЗ. Фотограф»

ПЕРШІСТЬ ІЗ ШАХІВ СЕРЕД КОМАНД ЮНАКІВ ГРУП I - ГО КУРСУ:

I місце - Співак Тимур, з.о. групи №6 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення»

II місце – Тварковський Максиміліан, з.о. групи №13 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин.»

III місце – Калитко Ярослав, з.о. групи № 24 «Кухар. Кондитер»

ДО ДНЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

У нашому училищі проводилось традиційне відкрите засідання фізкультурного активу. В актовій залі зібралися представники усіх навчальних груп. З урочистою промовою виступив директор закладу Дмитрик Олександр Дмитрович й відзначив необхідність занять спортом та виконання різноманітних фізичних вправ, що гартують тіло і дух.

Керівник фізичного виховання Петелько Володимир Васильович доповів про поточні підсумки Спартакіади училища. Проводилось нагородження переможців з волейболу, малого футболу, шахів.

«КОЗАЦЬКІ РОЗВАГИ ВМВПУ-23» – У РАМКАХ ТРАДИЦІЙНОГО ЯРМАРКУ ДО ДНЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

«Влучний козак» (кидки баскетбольного м'яча, результат – 5 влучних кидків з 8-ми) - Співак Тимур, з.о. групи №6 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення».

«Вправний козак» (розбирання та збирання автомата АКМ на час, результат 58 секунд) – Малюта Михайло, з.о. групи №25 «Агент з постачання».

«Сильний козак» (піднімання пудових гир, результат 30 разів) – Коломієць Володимир, з.о. групи № 34 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».

«Один за всіх і всі за одного» (перетягування канату) – з.о. групи №30 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення»

«ГІМНАСТИЧНЕ БАГАТОБОРСТВО» - У РАМКАХ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВОЧОГО ЗАХОДУ «CHALLENGE FEST 2023»

Юнаки: I місце – Кравцов Денис, з.о. групи №17 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Фотограф»; результат віджимання від підлоги /прес – 70/36.

II місце – Паламарчук Андрій, з.о. групи №30 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення»; результат віджимання від підлоги /прес – 46/56.

III місце – Горейко Роман, з.о. групи № 34 «Оператор з обробки інформації та програмного

забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин»; результат віджимання від підлоги /прес – 46/47.

Дівчата: I місце – Ульянич Інна, з.о. групи №48 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»; результат віджимання від підлоги /прес – 23/57

II місце – Паламарчук Юлія, з.о. групи №19 «Адміністратор. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних»; результат віджимання від підлоги /прес – 26/42.

III місце – Мельничук Вікторія, з.о. групи № 25 «Агент з постачання»; результат віджимання від підлоги /прес – 28/35

ПЕРШІСТЬ УЧИЛИЩА З БАДМІНТОНУ

Юнаки: I місце – Поліщук Артем, з.о. групи №45 «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування».

II місце – Паламарчук Андрій, з.о. групи №30 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення».

III місце – Тварковський Максиміліан, з.о. групи №13 «ОІПЗ. Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ».

Дівчата: I місце – Дев'ята Поліанна, з.о. групи № 31 «ОІПЗ. Фотограф».

II місце – Чорна Марія, з.о. групи №2 «Кухар. Кондитер».

III місце – Лавренюк Єлизавета, з.о. групи №30 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення».

ПЕРШІСТЬ З БАСКЕТБОЛУ 3Х3 СЕРЕД КОМАНД ЮНАКІВ ГРУП I - ГО КУРСУ

I місце – група №6 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення».

II місце – група № 17 «ОІПЗ. Фотограф (фотороботи)».

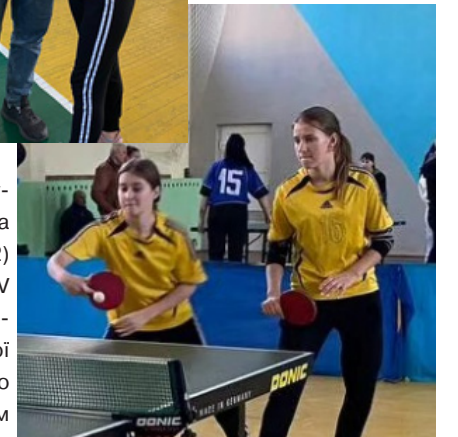
III місце – група №13 «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».

СПОРТИВНІ УСПІХИ ЗА МЕЖАМИ УЧИЛИЩА

24 жовтня у спортивній залі Кооперативного інституту відбулися фінальні змагання обласних Спортивних ігор серед закладів ЗП(ПТ) О з настільного тенісу серед дівчат. Наші учениці Лавренюк

Єлизавета (група №30) та Чорна Марія (група №2) вибороли високе V місце зпоміж 21 команд ПТНЗ нашої області. Вітаємо дівчат з достойним виступом на змаганнях такого високого рівня.

ВІТАЄМО СРІБНИХ ПРИЗЕРІВ З БАДМІНТОНУ!

Збірна команда Вінницького МВПУ здобула срібні медалі з бадмінтону в рамках Спортивних ігор серед закладів

професійно-технічної освіти Вінницької області. Склад команди: здобувачі освіти групи №45 «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування» - Поліщук Артем; групи №24 «Кухар.Кондитер.» - Даниленко Артем; групи №31«ОІПЗ. Фотограф (фотороботи)» - Дев'ята Поліанна; групи №2 «Кухар.Кондитер» - Чорна Марія.

Змагання проходили в одиночному і парному розрядах. Не зважаючи на те, що такі змагання проводились вперше серед закладів професійно-технічної освіти, наші спортсмени показали дуже якісну гру. Пишаємося і вітаємо наших спортсменів з високими спортивними досягненнями!

**Разом до ПЕРЕМОГИ!
Дякуємо ЗСУ!**

**Володимир Петелько,
керівник фізичного виховання**

ЯКИЙ ВІН – СУЧАСНИЙ УЧЕНЬ ВІННИЦЬКОГО МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО ВИЩОГО ПРОФЕСІЙНОГО УЧИЛИЩА

На тлі динамічних змін сучасності, учні ДПТНЗ виходять за рамки звичайних учнівських ролей, створюючи новий образ молодого покоління.

Ці молоді люди – це вже не про «вивчення підручників і здача екзаменів». Вони — це спільнота, що активно впливає на своє оточення. Захоплюючись різними галузями, вони не обмежуються кордонами класної кімнати, а переходять їх, використовуючи свої вміння й таланти для розвитку та змін. Навчання у професійному училищі для них – це плавний перехід від школи до своєї професії, від дитинства – до дорослого життя.

Технології для них – не просто інструмент навчання, але й засіб спілкування, співпраці й розвитку. Вони пристосовуються до швидко мінливого світу та активно впроваджують інновації в навчальний процес, будуючи мости між старими та новими методами.

Проте учень нашого навчального закладу – це не лише знання та технології, а й серце. Він знаходить час для добротності та соціальних проєктів, бажаючи активно сприяти позитивним змінам у суспільстві. Цей учень не просто спостерігач подій, він - учасник, здатний допомагати та надихати тих, хто поруч.

Ось, що думають викладачі про сучасного учня ВМВПУ:

«Наші учні орієнтуються у технологіях, проводять своє життя у мережах, але не бажають знаходити час і докладати зусиль, якщо щось їх не цікавить».

Олена Веретянова, викладач

«Сучасний учень ВМВПУ - який він? Часом непосидючий і неуважний, часом сконцентрований і відповідальний, часом апатичний до усього, що відбувається навколо, а подекуди амбітний і повний нових ідей... Важко кількома словами дати загальну оцінку збірному образу, проте усіх об'єднує час, у який кожен із них обрав шлях навчання, мета – здобути професію, яка у майбутньому, можливо, стане справою усього життя, бажання навчатись у сучасному прогресивному освітньому закладі і прагнення будь-що рухатись уперед, опанувати нове, бути у колі однодумців й рівнятися на кращих!»

Ірина Ластівка, викладач

«Сучасні студенти – це активна та амбітна молодь. Вони мають всі шанси досягти успіхів у житті! Це молодь, яка живе і навчається в часи стрімких змін. Вона

відрізняється від попередників більшою відкритістю до нового, готовністю до самоосвіти і саморозвитку.»

Людмила Біла, викладач

Учні бачать себе так:

«Наше училище з кожним роком змінюється на краще.

Неможливо описати сучасного учня за певними критеріями. Кожен рік до нашого закладу вступають нові учні. Кожен – особистість, має свій досвід, свої мрії, що формують його. І кожен новий день робить з нас трішки інших людей.

Зараз наше училище, як ніколи, наповнене творчими, сміливими, рішучими людьми, які не бояться проявляти себе, бути вільними... І я сподіваюся, що ця тенденція буде продовжуватись і надалі».

Богдан Бріленко, з.о. групи №30

«Учень – це обличчя навчального закладу. У нашому училищі він винахідливий, активний у різних змаганнях та конкурсах, але трохи лінивий у навчанні. Головне, що він може зайти вихід з будь-якої ситуації!»

Ярослава Лихоштан, з.о. групи №30

«Сучасний учень ВМВПУ працює над собою та вчиться бути хорошою людиною, має різні гаджети та все може знайти в інтернеті. Це учень, який має багато можливостей, може знайти цікаву інформацію, звісно, якщо має бажання, замість самостійного навчання за нього робить все інтернет, але він здатний добре навчатись».

Владислав Лозінський, з.о. групи №5

Образ учня Вінницького вищого міжрегіонального училища — це втілення нової ери, де знання, технології та активна громадянська позиція стають не просто окремими складовими, але ключовими принципами життя молодого покоління.

Підготувала Галина Геркалюк, викладач

СТУДЕНТСЬКІ РОКИ

Свято асоціюється з молодістю, романтикою і веселощами. З'явилося імперське свято ще XVIII століття, а історія сучасного святкування почалася з 28 жовтня 1939-го в окупованій Чехословаччині: празькі студенти і викладачі вийшли на демонстрацію, щоб відзначити річницю утворення Чехословацької держави. Окупанти розігнали демонстрацію, при цьому був застрелений студент медичного факультету Ян Оплетал.

Похорони Яна пройшли 15 листопада 1939-го і переросли в акцію протесту. Десятки демонстрантів були арештовані. 17 листопада війська рано-вранці оточили студентські гуртожитки. Більше 1200 студентів було арештовано і поміщено в концтабір в Заксенгаузен. Дев'ятьох студентів і активістів студентського руху стратили в катівнях в'язниці в празькому районі Рузине. Всі чеські вищі навчальні заклади були закриті до кінця війни. У пам'ять про події на Всесвітньому конгресі студентів і був проголошений Міжнародний день студентів. Сьогодні він святкується в багатьох країнах світу.

В Україні свято офіційно було впроваджено Леонідом Кучмою в 1999 році. З того часу українське студентство має свій «професійний» день.

Роки студентства незрівнянні. Під час навчання на нас, студентів, в освітньому закладі чекає стільки всього цікавого та непередбаченого. Потрібно все встигнути та знати: час не тільки на навчання, на приватне життя, а й на веселощі та вечірки. У студентські роки здається, що немає нічого неможливого, все можна зробити та досягти успіху.

Після школи ми стали студентами, і перед нами відчинилися двері школи життя, і ми набираємося досвіду у всьому. В училищі ми можемо, наприклад, крім того що навчатися, займатися проєктною діяльністю, спортом, танцями, співами, брати участь у різних благодійних акціях. Це буде для нас практикою, і ми зрозуміємо, чи зможемо насправді вправитися з такою на перший погляд простою роботою. Училище готує нас до дорослого життя, тому що вже в стінах нашого «ВМВПУ» ми починаємо усвідомлювати, що таке самостійність і відповідальність.

Я є студенткою першого курсу і цього року святкуватиму з моїми однокурсниками це свято в умовах повномасштабної війни. Проте студенти навіть у такий складний час прагнуть здобути освіту та проявляють активну патріотичну позицію.

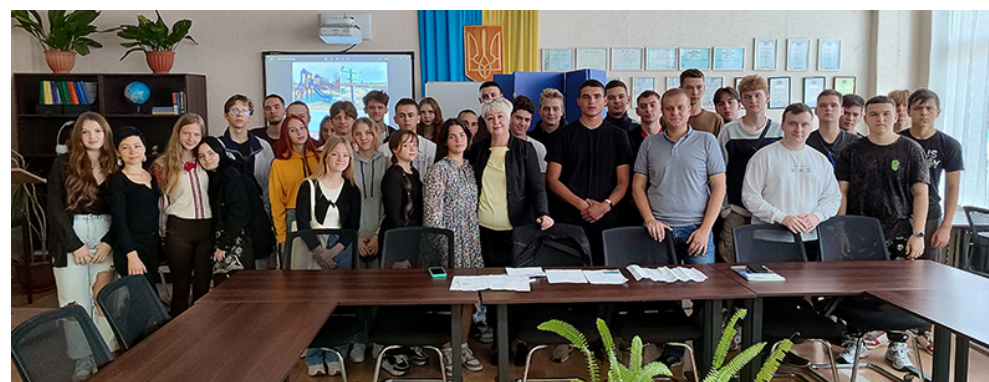
Вітаю всіх студентів з Міжнародним днем студентів! Бажаю щодня перемагати лень та нудьгу. З кожним цікавим уроком ставати на крок ближче до мрії, освоювати обрану професію у повній мірі. Бажаю мати у своєму житті багато добрих друзів та безліч можливостей заради власного щастя.

Наталія Андросук з.о. групи №20

В освітньому хабі Вінницького МВПУ проведені цікаві зустрічі із випускниками, які у 2021 році закінчили освітній заклад за професією «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування», зокрема Валентин Реуцький у лютому 2023 року на базі робітничої професії «Агент з постачання» отримав ще й кваліфікацію «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», а Олег Бойченко у 2022 році здобув професію «Агент з постачання».

Валентин провів зустріч зі здобувачами освіти групи № 31, що навчаються на II курсі за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Фотограф (Фотороботи)» та майбутніми випускниками групи № 45, що навчаються на III курсі за професією «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин»,

НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДІ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ – ЦЕ КРОК У ДОРΟΣЛЕ ЖИТТЯ!

а зустріч Олега була зі здобувачами освіти I та II курсів груп № 24 і 1, що навчаються за професією «Кухар. Кондитер», а також з групою № 45.

Під час зустрічі випускники поділилися спогадами про своє навчання, позаурочну діяльність, заняття з виробничого навчання та виробничу практику на підприємстві ТОВ «Грін кул», яке займається виробництвом холодильного обладнання. Валентин згадав, як був головою учнівського самоврядування ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» і чимало часу проводив у стінах освітнього закладу, готуючись до різноманітних позаурочних заходів. Олег розповів про спортивні змагання, в яких він представляв наш заклад, як окремо від батьків проживав в гуртожитку училища та згадав теперішнє самостійне життя.

Сьогодні Валентин працює в компанії ТОВ «Подільський будівельний інжиніринг», яка займається проведенням різного виду підземних комунікацій, монтажем водопровідних мереж, підготовчими роботами на будівельних майданчиках та ще багато інших будівельно-монтажних робіт. Олег після

часу заняттям з виробничого навчання та спеціальним дисциплінам. Адже саме завдяки ним Валентин та Олег розпочали свій шлях у майбутнє як кваліфіковані робітники.

Здобувачі освіти із зацікавленістю слухали випускників та ставили їм цікаві запитання. І зробили для себе висновок, що не помили-

закінчення закладу освіти ще рік працював на заводі «Грін Кул», а сьогодні працює пекарем на підприємстві «Лука Пекарня», де випікає хліб та хлібобулочні вироби.

Ці зустрічі були проведені з метою підвищення мотивації до навчання, оскільки випускники у своїх розмовах зі здобувачами освіти звернули їхню увагу на те, що усі предмети важливі і варто більше приділяти

лися з вибором навчального закладу та обраними професіями, оскільки саме вони є затребуваними на сьогоднішньому ринку праці і потребують кваліфікованих робітників.

Тож, побажаємо випускникам нашого освітнього закладу подальших успіхів та кар'єрного зростання.

Михайло Домінов, майстер виробничого навчання

СВІТ ЧЕРЕЗ ОБ'ЄКТІВ

Фото виконані здобувачами освіти училища, які навчаються за професією «ФОТОГРАФ» під керівництвом майстрів виробничого навчання Олександра та Тетяни СЕМЕНОВИХ

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р

Назва видання: «Молодіжний вісник»
Видавець та засновник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження: (0432) 61-23-32
Ціна: договірна

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Ластівка І.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»: Березюк Л.В., Гнатюк О.М., Расулова Т.М. та члени учнівського самоврядування.
Фотокореспонденти: Турченкова Т.В., Семенов О.В.
Комп'ютерна верстка: Олексіенко Г.П.
Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5, Т: (0432) 61-23-32

Статті публікуються у порядку обговорення. Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97
Замов. №23 75 03
Тираж: 1000 шт